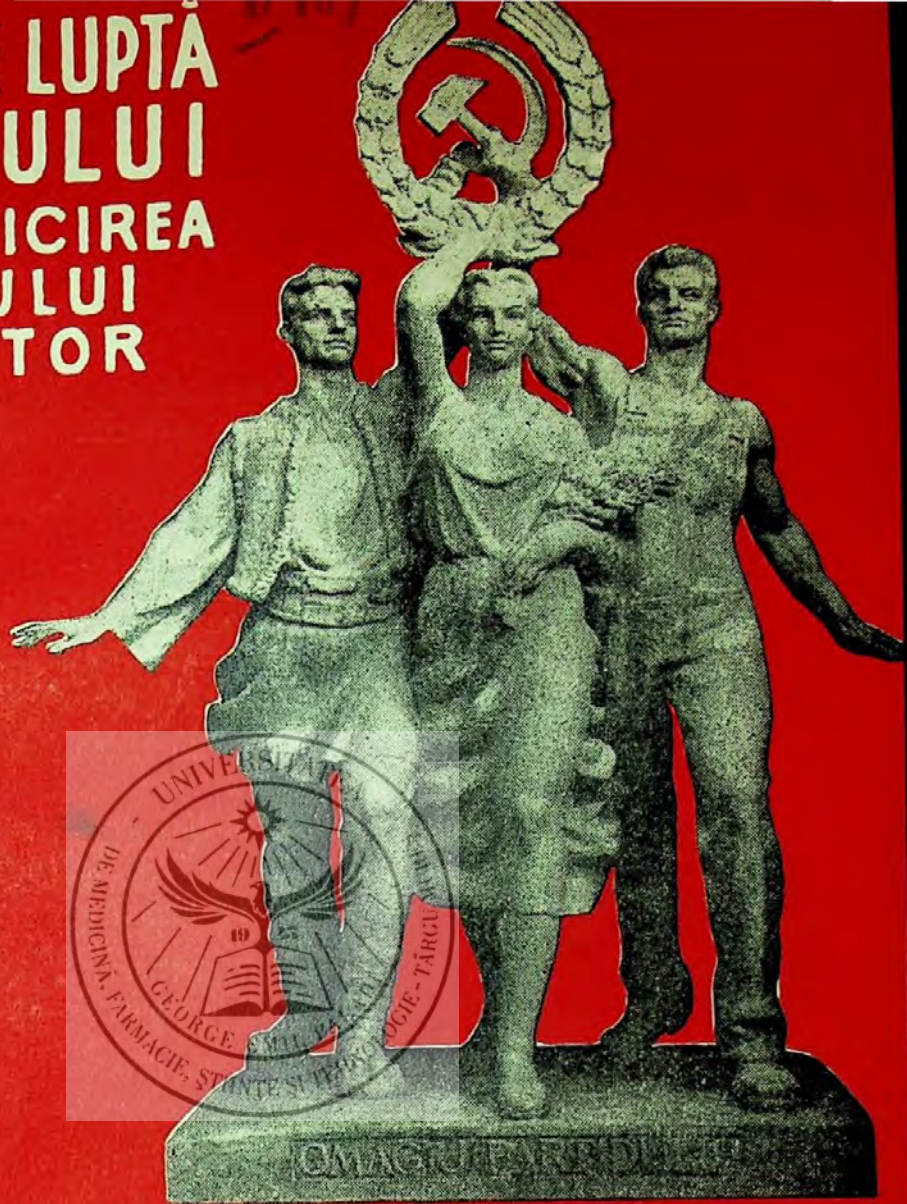

40 DE ANI DE LUPTĂ
A PARTIDULUI
PENTRU FERICIREA
POPORULUI
MUNCITOR

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

MAI

5

1961

CUPRINSUL

<i>MIIHAI BENIUC</i> : Cuvînt de mulțumire partidului	1
<i>S. BENUN</i> : Evocări. Plîne și carte	2
Calitatea obiectiv principal al întrecerii (rolul bibliotecarului și al muncii cu cartea)	5
Bibliotecile din întreprinderi în sprijinul întrecerii socialiste	11

<i>1 MAI, ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC</i>	13
--	----

<i>143 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI KARL MARX</i>	15
CONCURSUL BIENAL „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”	
<i>ION STROIE</i> : Fapte din întrecere	18
Fruntașii noștri	20

BIBLIOTECILE ÎN SPRIJINUL CONSOLIDĂRII SUCESELOR AGRICULTURII SOCIALISTE

<i>AL. TALEX</i> : Pe marginea seminarului raional de la Turcoaia	21
Indice bibliografic	23

MARILE ANIVERSARI CULTURALE ALE ANULUI 1961

<i>V. CÂNDEA</i> : Rabindranath Tagore	28
<i>RABINDRANATH TAGORE</i> : Eficacitatea bibliotecilor	30

<i>G. STOICESCU</i> : Catalogul bibliotecii, instrument de propagare a ideologiei și politicii partidului	32
--	----

<i>DUMITRI MUSTER</i> și <i>NICOLAE OANCEA</i> : Organizarea și raționalizarea muncii în bibliotecă	35
--	----

<i>IOANA BICĂ</i> : Organizarea unei consultații cu cititorii pentru popularizarea cărții de știință	36
---	----

BIBLIOTECI SINDICALE

Statul bibliotecarului — un ajutor prețios în activitatea Consiliului sindical local București	41
---	----

PROBLEME ÎN DISCUȚIE: ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR DE CASA

<i>GH. POPESCU</i> : Din experiența Bibliotecii regionale Dobrogea	42
--	----

NE Scriu CITITORII

<i>CAROL PETER</i> : Unele probleme ale clasificării zecimale pentru bibliotecile tehnice	45
---	----

Calendar	46
--------------------	----

VA RECOMANDĂM

V. I. Lenin, Bibliografie; Indreptar la operele lui V. I. Lenin; Lurie A. I. Figuri de militanți ai Comunei din Paris; Camilar Eusebiu, Nopti udeștene; Pop Simion, Ajișe de bal.

Lucrări în curs de apariție.

Știri

GĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, 5-7, București — Telefon 1394

ANUL XIV • Nr. 5
MAI 1961

* 5 5 5 0 0 1 5 4 7 7 *

BIBLIOTECA JIMEST

CUVÎNT DE MULȚUMIRE PARTIDULUI

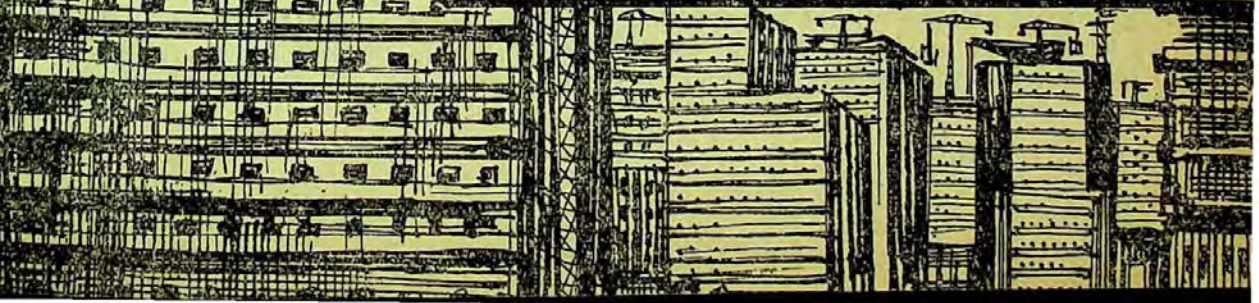
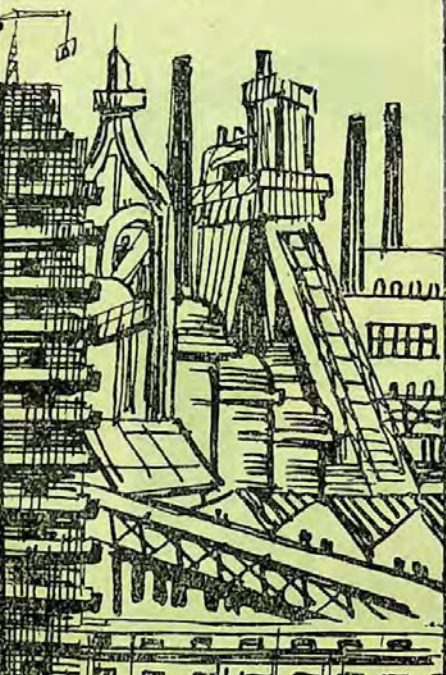
O pagină despre partid la 40 de ani de la înființarea sa? Poate cărțile numeroșilor oameni de știință, scriitori, vor fi vrednice să cuprindă gloria îngrămădită pe umerii țării de oamenii muncii în aceste patru decenii. Noi cei de azi putem aduce mai curînd mărturie fragmentare imaginii și păreri din ceea ce am auzit și am văzut și, mai mult decît ațita, putem rosti cuvinte de profundă emoție pentru cele ce le vedem înfăptuindu-se sub ochii noștri.

Am avut multe întâlniri cu alegătorii înainte de 5 martie și pot spune că una din cele mai mari bucurii ale mele a fost că prețutindeni am putut umbla cu fruntea sus, căci nu există loc în țara noastră unde să nu se fi făcut ceva pentru cei ce muncesc. Acestea le datorăm partidului care a trezit și pus în mișcare forțele creatoare ale poporului și le îndrumă către ceea ce se exprimă simplu prin bunăstare generală mereu sporită.

Nimeni nu trăiește mai din plin ca oamenii din generația noastră, faptul că partidul a schimbat soarta poporului și a făcut să se lumineze obrazul țării, brăzdat pe vremuri de durere și udat de lacrimi. Moșnegi care au aproape de două ori vîrsta de azi a partidului nostru au cerut cuvîntul la întâlniri și au zis numai ațit: „Spune, tovarășe candidat, spune partidului că sintem fericiți că am ajuns zile ca acestea la noi în țară și că-i mulțumim. Asta avem de spus noi bătrîni!”.

Cred că e un cuvînt din cele mai frumoase ce se pot spune partidului la a 40-a aniversare și îl subscrim din inimă.

MIHAI BENIUC

EVOGĂRI

PÂINE ȘI CARTE

Pâine și carte. Simbolic, aceste două cuvinte reprezintă în fond unele din marile cuceriri ale clasei muncitoare și ale partidului său în revoluția socialistă. Pâine, adică muncă cinstită și bine răsplătită, popor stăpîn pe avuțiile țării și pe soarta sa, mereu noi și noi construcții pașnice, mereu mai mult, mai frumos și mai bine. Carte, adică sute de mii de oameni ai muncii în școli și facultăți, accesul tot mai larg al maselor la cultură și civilizație, slova minunată a gândirii înaintate care a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

Partidul Muncitoresc Român a dat poporului pâine și carte.

Urmînd firul acestui gînd, am căutat noi certitudini într-o discuție mai amplă cu cei care făuresc prin munca lor viața nouă și fericită a patriei noastre.

DE VORBĂ CU ȘTEFAN LUNGU — EROU AL MUNCII SOCIALISTE,

„Am învățat meseria pe furate — eram mai mult slugă decît ucenic. Nu aveam timp să citesc o carte, să merg la un spectacol. Munceam așa de mult și de greu că nu așteptam decît să vin acasă și să mă culc... Gînduri despre un trecut negru, pe care le depăna cu un zîmbet amar în colțul gurii, tovarășul Ștefan Lungu, mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. București călători, Erou al Muncii Socialiste. Apoi zîmbetul amar a pierit. În locul lui i-a înflorit un zîmbet cald: își amintise de recenta lui întîlnire cu elevii unei școli de meserii, veselia și elanul lor tineresc, minunatele lor condiții de învățatură, viața și munca fericită a tinerei generații. „În zilele noastre — răspunde cu glas tare gîndurilor sale — orice tînăr are posibilitatea să-și aleagă meseria dorită, să muncească liber, să învețe, să ajungă doctor, inginer sau artist. Și Seta de cultură crește tot mai mult. Și acest lucru constituie o latură a multilateralei proces al construcției socialiste ce se înfăptuiește sub conducerea partidului, în

frumoasa noastră patrie. Dă o asemenea sete am suferit și eu, ani de-a rîndul, dar de-abia în ultimii ani am putut să mi-o satis-

fac pe deplin. Am o bibliotecă destul de bogată și aproape, „mă bat“ cu fiii mei pe ultimile noutăți. Tovarășii de la stand îmi pun de o parte toate cărțile noi. În mod deosebit îmi plac cărțile cu subiect istoric, cum ar fi: *Emelian Pugaciov, Rada din Pereislav, Brazdă și paloș, Vulpile în vie*. Sînt un permanent cititor al bibliotecii cabinetului tehnic. Brigada pe care o conduc, luptă pentru titlul de „brigadă a muncii socialiste“. Împreună alcătuim o mare familie și avem cu toții un bun prieten: cartea. Înainte vreme nici nu puteam spera la o asemenea viață. În loc de mizerie și sărăcie avem astăzi ateliere luminoase, locuințe noi, cărți și spectacole. Experiența unui trecut de cruntă exploatare ne face să pre-

țuim și mai mult realizările de azi. Și pentru că toate acestea se datoresc politicii înțelepte a partidului nostru, ne-am angajat să sărbătorim cu cinste cea de-a 40-a aniversare a sa. Brigada și-a luat angajamentul să realizeze o economie de 20—25 tone combustibil convențional, să conducem trenurile în bune condiții de siguranță a circulației, fără accidente sau avarii. Ne străduim să muncim cît mai bine pentru că rodul muncii noastre ne aparține și prin munca noastră susținută și avîntată creăm o viață fericită. Muncim și ne bucurăm din plin de binefacerile culturii. Trăim și muncim în chip socialist și sărbătorim în mod socialist această aniversare a partidului nostru, luptînd pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de el.“

...CU FLORICA NEDELCU DE LA „F. C. GHEORGHIU-DEJ“

„Îi mulțumesc partidului pentru noile condiții de viață create“ — rostește cu căldură tovarășa Florica Nedelcu, de la Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej“.

Așa a început convorbirea noastră. Îmi vorbește despre Sadoveanu, Arghezi, Eminescu, cît și despre ultima carte a lui Aurel Mihale, își exprimă preferințele pentru Beethoven, Ceaikovski și Mozart, povestește cu emoție despre examenul de maturitate, care o așteaptă în vară și despre dorința ei de a învăța mai departe, la facultate. Toate acestea sînt lucruri obișnuite ale zilelor noastre. Dar semnificația lor este uriașă. Muncitorul cult și instruit, tehnician priceput dar cunoscător și al fenomenului artistic — reprezintă omul nou, al zilelor noastre, produs al revoluției înlăptuite sub conducerea partidului. Pentru ca ochii ei tineri și scilipitori să urmărească entuziasmați spectacolele Operei, concertele Filarmonicii sau paginile minunate ale cărților, a fost necesară o răsturnare radicală a vechilor rînduiri. Partidul, prin lupta sa, a făurit o lume în care există posibilitatea însușirii comorilor culturii de către toți oamenii muncii. Florica Nedelcu a simțit din plin acest lucru. Și pentru a-i ajuta și pe ceilalți tovarăși de muncă să cunoască bucuriile unei vieți luminate de înțelepciunea

slovelor scrise, este o neobosită propagandistă a cărții, ca bibliotecară voluntară în sectorul IV al fabricii. Florica Nedelcu, vorbește muncitorilor despre cărți, organizează recenzii, prezentări de cărți, conferințe sau medaliașoare literare.

Principală preocupare a tinerei muncitoare — ca și a celorlalți muncitori din fabrică — este răspunsul entuziast la che-

marea partidului pentru desfășurarea largă a întrecerii socialiste în vederea îmbunătățirii continue a calității produselor. „În cinstea aniversării partidului” — îmi declară plină de mândrie tovarășa Florica Nedelcu — fabrica noastră a chemat la întrecere socialistă alte fabrici cu profil similar pentru

fabricarea tuturor produselor la un înalt nivel calitativ. Fiecare dintre noi, la locul nostru de muncă, ne vom strădui să îndeplinim și să depășim angajamentele luate pentru a mulțumi astfel partidului nostru, pentru a-l încredința odată mai mult de cinstea, dragostea și devotamentul nostru”.

...ȘI CU RADU ȘTEFAN DE LA „SEMĂNĂTOAREA”

Un alt tânăr minunat — unul dintre nenumărații tineri entuziaști ai patriei noastre — am întâlnit și la Uzinele „Semănătoarea”. Tovarășul Radu Ștefan este ajustor modelier la secția de sculărie și muncește într-o brigadă care luptă pentru titlul de „brigadă a muncii socialiste”.

„Când mă gândesc la vechile ateliere unde munceam prin 1945 — ne spune Radu Ștefan — și le compar cu moderna noastră uzină de azi care produce combine, semănători și alte mașini de înaltă tehnicitate, mi se umple inima de bucurie și mândrie. Odată cu noua fabrică „s-au construit” și oameni noi. Aftit eu cît și tovarășii mei de muncă citim mult și dorim să citim tot mai mult. Greutățile ce se ivesc în producție le rezolvăm în comun, discutînd, sfătuiindu-ne și adesea căutînd soluționarea lor în cărțile tehnice împrumutate de la bibliotecă. Am reușit astfel să înfăptuim cîteva importante inovații și raționalizări. Nu neglijăm nici literatura beletristică. În uzina noastră a fost deosebit de apreciată cartea Galinei Nikolaeva *Bătălie în marș*, asta și pentru că problemele tratate în volum erau direct legate de producția noastră de mașini agricole. Chiar unele importante modificări ale procesului tehnologic au fost inspirate din paginile cărții. Asemenea cărți am dori să găsim cît mai multe în vitrinele librăriilor, cărți izbutite din punct de vedere artistic, în paginile cărora să clocotească puternic viața și munca nouă, socialistă.

În mica mea bibliotecă personală, pe care o dezvolt în fiecare lună, se găsesc la loc de cinste și alte cărți: *Donul liniștit* al lui Mihail Solohov, volumele de *Opere* din Sadoveanu, *Teatru* de I. L. Caragiale cît și multe din lucrările tinerilor noștri scriitori.

Despre viața tovarășului Radu Ștefan s-ar putea spune multe lucruri: activează în echipa de teatru a uzinei care a obținut premiul I pe raion în cadrul concursului I. L. Caragiale; a primit locuință în unul din blocurile noi construite; învață în plus, două meserii: frezor și strungar; pleacă în concediu la munte sau la mare.

...Așa sînt muncitorii noștri. Așa trăiesc ei astăzi. Muncesc și învață, au preocupări variate, au condiții optime să se dezvolte. Viața nouă, belșugul, accesul larg la cultură, toate acestea au fost obținute prin lupta partidului, și jertfa unora dintre cei mai buni fii ai săi.

S. BENUN

CALITATEA

OBIECTIV PRINCIPAL AL ÎNTECERII

— Rolul bibliotecarului și al muncii cu cartea —

În întreaga noastră țară, oamenii muncii sărbătoresc cu entuziasm aniversarea unui eveniment de importanță istorică pentru poporul român: împlinirea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România, aniversare în cinstea căreia muncitorii cu brațele și cu mintea de pe toate plaiurile patriei noastre, au obținut noi și însemnate victorii pe linia îndeplinirii istoricelor hotărâri adoptate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Colective întregi din întreprinderile industriale, de construcții, de transporturi, din unitățile socialiste din agricultură au desfășurat în cinstea zilei de 8 Mai cu o nestrămutată hotărâre și cu nestăvilit elan o largă mișcare a întrecerii socialiste. Obiectivul principal al acestor întreceri îl constituie lupta pentru calitate superioară a produselor, care prin însușirile și gradul lor de finisare să satisfacă cât mai complet cele mai exigente cerințe ale celor ce le folosesc, să reflecte gradul înalt de calificare și de măiestrie al celor ce le-au produs, fiind astfel pasul cu cele mai înalte cuceriri ale științei și tehnicii mondiale.

Oamenii muncii din toate colțurile țării și din toate sectoarele de activitate au răspuns cu însuflețire chemării lansate de partid, în cinstea zilei de 8 Mai dându-și cu maturitate și spirit gospodăresc contribuția la opera de consolidare a succeselor obținute de construcția noastră socialistă.

Având și pe mai departe în centrul obiectivelor întrecerii socialiste, lupta pentru o calitate superioară a produselor și pentru economii, oamenii muncii lucrează cu pricepere și inițiativă pentru a dobândi noi victorii în lupta pentru desăvârșirea construcției socialiste în patria noastră.

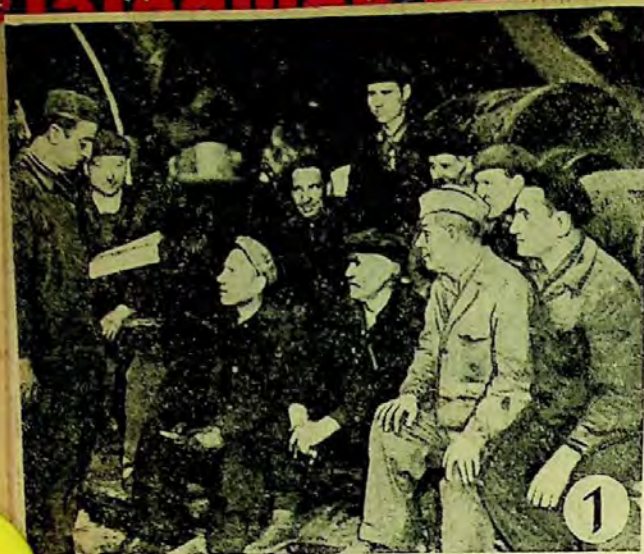
În sprijinul muncitorilor, colectivștilor și intelectualilor antrenați în întrecere își desfășoară activitatea și bibliotecile din întreaga noastră patrie. Mobilizarea tuturor colectivelor de bibliotecari de a contribui — ca prin intermediul muncii cu cartea să ajute la însușirea de către muncitori, ingineri și tehnicieni a celor mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii mondiale, — și astfel — la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, — este o trăsătură distinctivă a activității miilor de biblioteci de pe întreg cuprinsul țării noastre.

Fotoreporterul nostru a surprins câteva aspecte semnificative :

BUCUREȘTI

În uzinele, fabricile și toate instituțiile din Capitală, oamenii muncii au pornit cu elan sporit la îndeplinirea sarcinilor ce le revin, obținând succese deosebit de importante în întrecerea socialistă în întâmpinarea celei de a 40-a aniversări a partidului nostru.

La Uzinele „23 August“, brigada de cazangii a lui Dumitrache Vasile este fruntașă în bătălia pentru ridicarea calității produselor. În sprijinul ei, biblioteca aduce la locul de muncă diferite cărți și broșuri care lămuresc anumite probleme de muncă. În fotografie : Membrii brigăzii urmăresc cu atenție lectura unui fragment din *Călăuza cazangului* (foto nr. 1).

La Filatura Românească de Bumbac, secția preparatie, muncitoarele citesc cu mult interes cărțile bibliotecii mobile. La sfârșitul schimbului, filatoarele Tolțică Ioana, Secuiu Elena, Mihale Rodica și brigadiera Dioancă Elisabeta, iau cărți noi de la bibliotecă. (foto nr. 2).

Lângă mașini, o discuție vie despre calitatea semitorului de bumbac se rezolvă mai ușor când ai alături cartea *In ajutorul filatorului de bumbac* proaspăt împrumutată. (foto nr. 3).

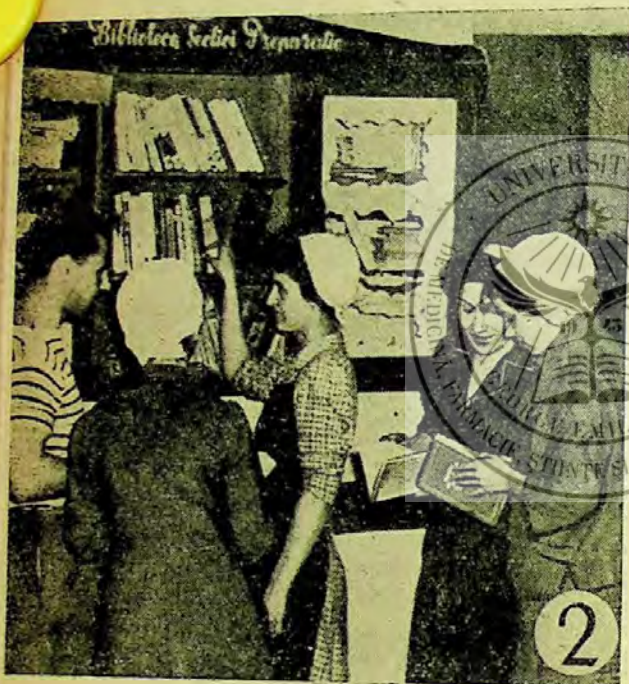
Și la Fabrica de țigarete „București“, muncitorii luptă pentru calitate. In fotografiile noastre (foto nr. 4—5) vă prezentăm câțiva dintre cei mai buni: Iirim Fira și Ploeanu Gheorghe la moderna și noua mașină românească de confecționat filtre și o brigadă de tineret care lucrează la mașina Hauny de atașat filtre. Biblioteca sindicală a organizat aici în cinstea aniversării partidului nostru iubit numeroase acțiuni cu cartea la locul de muncă: recenzii, prezentări de cărți, simpozioane, contribuind astfel la obținerea unor frumoase succese atât în producție cât și în muncă culturală.

Muncitorii de la Uzinele „Republica“ au înființat un club, bine înzestrat, instalat într-o clădire modernă.

Noua bibliotecă sindicală situată în acest club, dotată cu peste 17.000 volume (foto nr. 6) oferă un sprijin prețios întregului colectiv al uzinei care s-a angajat: să îmbunătățească calitatea țevilor, astfel ca procentul țevilor de calitate I-a să ajungă pînă la 8 mai a. c. 84 la sută. Prin creșterea indicilor de utilizare a agregatelor laminoriștii vor livra pînă la sfârșitul anului, 4800 tone țevi finite peste plan și vor realiza economii de 2.000.000 lei iar pînă la 8 mai a. c. vor da 1600 tone țevi și 878.000 lei economii peste plan, productivitatea muncii va crește cu 3 la sută față de sarcina planificată etc.

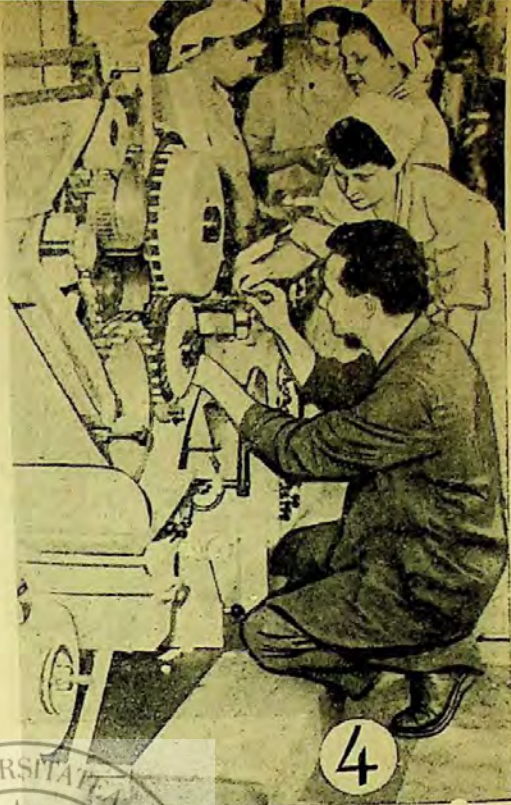
PLOIEȘTI

Biblioteca tehnică a Uzinelor „1 Mai“ din Ploiești posedă un însemnat fond de publicații de specialitate. Lucrătorii bibliotecii folosesc toate posibilitățile pentru răspîndirea

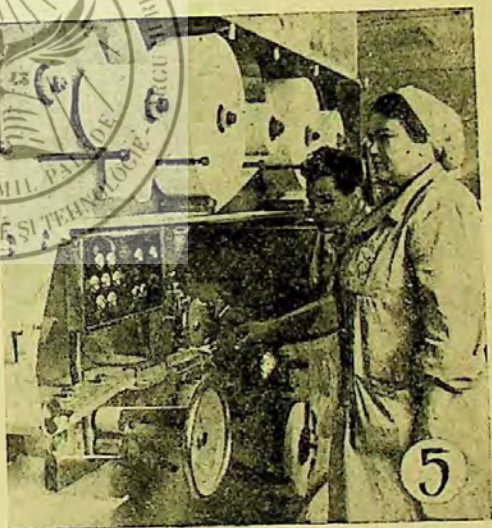

noului, pentru larga propagare a cunoștințelor tehnice. In fotografie: ingenera documentalistă Nina Gheorghiu pune la dispoziția inginerului tehnolog Nicolae Angelescu ultimele publicații primite de bibliotecă oglindind procesele tehnologice avansate pentru ridicarea calității producției. (foto nr. 7)

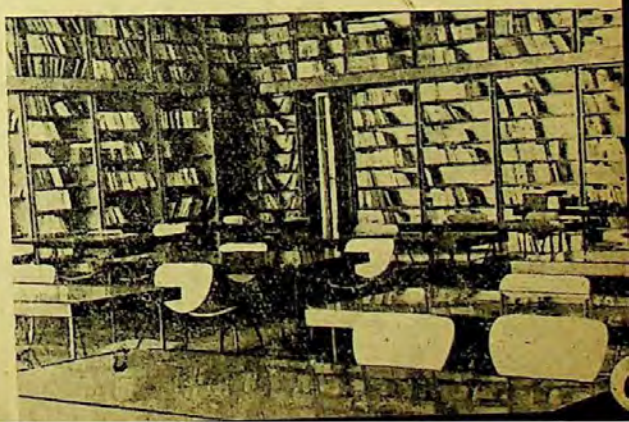

In sala de lectură a bibliotecii tehnice a Uzinelor „1 Mai” din Ploiești brigada nr. 3 de la secția scularie centrală, sub îndrumarea responsabilului ei, maestrul rectificator Chiriac Vasile, studiază cărți despre tehnologia nouă, cărți care îi va ajuta la îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului: depășirea planului de producție cu 10%, reducerea rebuturilor la zero, ridicarea calificării la 5 tovarăși, realizarea de economii în valoare de 2000 lei etc. Pentru ei ca și pentru toți oamenii din uzină studierea cărții tehnice a devenit o necesitate. (foto nr. 8).

Fiecare secție a Uzinelor „1 Mai” primește de la centrul de documentare a Cabinetului tehnic materiale pe specificul procesului de producție. La biblioteca colțului roșu al secției turnătorie de fontă tovarășii Mihai Prăhoveanu, șeful sectorului tehnologic, Gheorghe Drăgușin și Cristea Anton muncitorii, împrumută cărțile pe care bibliotecara Florica Rotaru le-a adus pentru ei de la biblioteca cabinetului tehnic. Cărțile se referă la topirea și turnarea aliajelor neferoase, după procedee tehnologice noi, potrivit angajamentului luat în cadrul întrecerii socialiste. (foto nr. 9).

Pe baza propunerilor făcute, a studiului amănunțit al posibilităților existente în secții, în sectoare, colectivul Rafinăriei nr. 1-Ploiești și-a luat însemnate angajamente în întrecerea cu colectivul Rafinăriei nr. 3-Telegaen și cu celelalte rafinării din țară privind îmbunătățirea indicilor calitativi ai produselor petrolifere față de cei planificați, depășirea planului producției globale cu 6.900.000 lei prin mai buna valorificare a fiecărei tone de țiței; depășirea producției planificate cu

32,5 la sută la benzină de extracție, cu 25 la sută la motorina de culoare, cu 11 la sută la motorina cu punct de congelare minus 5 grade, cu 41 la sută la uleiuri reziduale.

Pentru sprijinirea petroliștilor în realizarea importantelor lor angajamente, biblioteca tehnică a Rafinăriei nr. 1 Ploiești folosește o multitudine de metode și posibilități pentru răspândirea publicațiilor sale. Numeroși frunțași în producție și inovatori își datorează succesele în muncă, aprofundării materialului de specialitate pus la dispoziție de către această bibliotecă. În colaborare cu biblioteca sindicală ea organizează o seamă de prezentări de cărți tehnice pe specificul diverselor secții ale uzinei. Aceste prezentări sînt urmate întotdeauna de demonstrații practice, făcute de ingineri și muncitori frunțași, ceea ce le dă o eficacitate sporită. În fotografie: inginerul Bălașa Cecilius, șeful Cabinetului tehnic al rafinăriei, prezintă în fața unui grup de inovatori, cărți și reviste pe tema: *Noutăți în petrol-chimie* demonstrînd fluxul tehnologic la distilarea primară pentru dimensionarea instalației în scopul îmbunătățirii curbei de distilare. (foto nr. 10).

La biblioteca clubului Intreprinderii șantier, construcții, montaj-Brazi (I.S.C.M.) Icăușii Ion Pruşan, Dumitru Goloşneanu, normatorul Ion Munteanu și tehniciana Emilia Popescu, sub îndrumarea bibliotecarei Maria Răuță, cercetează expoziția permanentă a „noutăților“, citesc ziare și reviste, împrumută cărți care tratează problemele a căror cunoaștere îi va ajuta la realizarea angajamentelor luate în cadrul întrecerii socialiste, la îmbunătățirea calității produselor și la reducerea prețului de cost. (foto nr. 11).

BRAȘOV

În toate întreprinderile din orașul Brașov domnește un puternic avânt de muncă. La Uzinele „Steagul roșu”, „Ernest Thälmann”, „Strungul” și celelalte întreprinderi industriale bibliotecile sindicale și cele tehnice desfășoară o bogată activitate de documentare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, recomandându-se acestora cele mai bune cărți care îi vor ajuta să-și îndeplinească angajamentele luate.

Biblioteca sindicală a Uzinelor „Steagul roșu” difuzează muncitorilor cărți tehnice pe care le împrumută de la biblioteca tehnică a uzinei. La vitrina „Cărți la alegere” sînt popularizate ultimele noutăți de cărți tehnice. (foto nr. 12).

La biblioteca tehnică a uzinei au sosit numeroase cărți care tratează problemele îmbunătățirii calității produselor. În fotografie un grup de muncitori, tehnicieni și ingineri, cercetează cărțile intrate în bibliotecă. (foto nr. 13).

În urma prelucrării în cadrul secțiilor Uzinelor „Steagul roșu” a măsurilor pentru îmbunătățirea calității produselor, în lumina Directivelor C.C. al P.M.R., biblioteca tehnică este frecventată de numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri. Tehnicianul Vasilec Bălnăreanu, de la controlul tehnic din secția sculărie a cerut cartea: *Controlul tehnic la prelucrarea metalelor* de A. P. Zimin și A. V. Ignatov, maestrul Nicolae Bădărău de la secția 420 normalizate — colecția *În ajutorul muncitorilor și maștrilor din sectoarele de așchiere a metalelor*, lăcătușul Eugen

Cărți la alegere

CITIT! Cărți tehnice

*Și în zilele noastre
muncă în progresivitate*

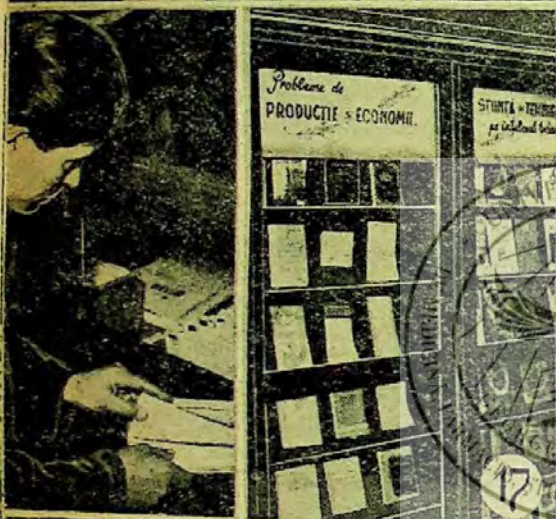

Sipoș — *Indrumătorul ajustorului de precizie* de T. Nineca și controlorul tehnic Barbu Grigore — *Controlul tehnic al pieselor de construcție de aparate de I. G. Eides și alții.* În fotografie: biblioteca Winkler Paula pune la dispoziția cititorilor cărțile solicitate. (foto nr. 14).

Tovarășul Chiriac Gheorghe, proiectant la secția mecanic șef, cercetează la biblioteca tehnică ultimele noutăți. (foto nr. 15).

Unul din cititorii frunzași la biblioteca tehnică este strungarul Mihai Negrea de la secția Laborator Central. Iată-l în fotografia noastră (nr. 16) adâncit în cercetarea uneia din cărțile pe care a împrumutat-o de la biblioteca tehnică. Pentru obținerea unei calități superioare a produselor, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Uzinele de tractoare „Ernest Thälmann” se folosesc de sfaturile ce le găesc în cărțile tehnice. Biblioteca clubului a organizat în cadrul expoziției permanente, o vitrină cu ultimele cărți tehnice intrate în depozit, (foto nr. 17). În același timp, și biblioteca clubului este solicitată de numeroși cititori (foto nr. 18).

Aportul bibliotecilor din întreprinderile industriale ale orașului Brașov la îndeplinirea angajamentelor luate de oamenii muncii în întrecere se concretizează prin realizările obținute de colectivele acestor întreprinderi. Astfel planul trimestrial a fost realizat în proporție de 103,9 la sută, obținându-se o creștere a producției față de trimestrul I al anului 1960 de 19,3 la sută, calitatea multor produse — mașini, utilaje, coloranți, țesături etc. îmbunătățindu-se substanțial. De asemenea în această perioadă s-au realizat însemnate economii de materii prime, materiale și fonduri bănești.

BIBLIOTECILE DIN ÎNTEPRINDERI ÎN SPRIJINUL ÎNTECERII SOCIALISTE

Directivile C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România au găsit un puternic ecou în rândurile oamenilor muncii din întreaga țară. Antrenați în întreceri socialiste — colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri — din fabrici și uzine, mine, șantiere, unități socialiste din agricultură etc., și-au luat angajamentul să obțină produse de calitate superioară la nivelul celor mai bune produse similare de pe piața mondială, să mențină și să dezvolte rezultatele dobândite în lupta pentru creșterea productivității muncii și realizarea de economii — laturi inseparabile ale unei mai bune activități economice.

În această entuziastă mișcare pentru obținerea unor produse de calitate superioară, bibliotecile sindicale și cele ale cabinetelor tehnice din întreprinderi își aduc contribuția lor, deslășurând o bogată activitate de popularizare și difuzare a cărților, revistelor și broșurilor care tratează problemele tehnice.

★

Pentru a ajuta pe muncitori, tehnicieni și ingineri în realizarea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, Biblioteca tehnică a Uzinelor „7 Noiembrie” din Capitală și-a intensificat munca de popularizare și difuzare a publicațiilor tehnice. Astfel, în toate sectoarele uzinei se afișează lunar lista nou-tăților tehnice sosite în bibliotecă, precum și diferite bibliografii de recomandare pe meserii. Pentru a ține pe cititori la curent cu problemele tehnico-profesionale noi, necesare îmbunătățirii calității și sporirii producției uzinei, ajutorilor de meșteri I și II și tehnicienilor din sectoare, li se difuzează cu regularitate revista *Tehnica nouă*, iar muncitorilor li se distribuie în mod operativ revistele de specialitate.

La club s-a organizat prezentarea unor cărți tehnice ca: *Modernizarea cardelor în filatură și Defectele țesăturilor de bumbac, identificarea și prevenirea lor* precum și un însemnat număr de conferințe despre îmbunătățirea calității produselor prin introducerea în procesul de producție a unor procedee tehnologice moderne. Cu prilejul acestor conferințe, biblioteca tehnică popularizează și difuzează în rândurile participanților la întrecerea socialistă cărți pe teme tratate în cadrul conferinței.

★

Printr-o strânsă colaborare cu bibliotecile tehnice, bibliotecile sindicale aduc și ele un însemnat aport în sprijinirea colectivelor din întreprinderi pentru traducerea în viață a angajamentelor luate în întrecerea socialistă în cinstea marelui aniversării. Astfel biblioteca sindicală a Uzinelor „Semănătoarea” din Capitală, a organizat în colaborare cu biblioteca tehnică o frumoasă expoziție pe tema: *Agricultură — mașini de înalt nivel tehnic*. Pe lângă grafice exprimând Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965,

prevederile directivelor Congresului al III-lea cu privire la industria siderurgică și a construcțiilor de mașini, un loc important în cadrul expoziției l-a ocupat panoul cuprinzând angajamentele luate de colectivul uzinei, în întrecerea socialistă în cinstea glorioasei aniversări a partidului. În numeroasele cărți, broșuri și reviste expuse, vizitatorii au găsit răspuns la problemele ce-i interesau privind cele mai avansate procedee tehnologice cum ar fi:

Sudarea semiautomată subflux la trei subansamble, Sudarea în mediu de dioxid de carbon a transmisiei cardanice. Organizarea prelucrărilor mecanice pe linii tehnologice și pe familii de reperi cu specific înrudit etc., procedee tehnologice propuse de colectivul

Uzinei „Semănătoarea” pentru a fi introduse și extinse în procesul de producție.

În sectoare, s-au recenzat o serie de cărți tehnice de nivel mediu. Remarcăm dintre acestea recenzia cărții *Cartea muncitorului de la tratamente termice* de C. G. Neacșu și V. I. Popescu și aceea făcută în fața strungarilor la cartea *Metodele de așchiere ale strungarului Chiru Alexandru de la Uzinele „Vasile Tudose”-Colibași* cu prilejul căreia strungarul fruntaș în producție Mischie Ion a făcut o demonstrație practică, arătând cum a fost aplicată această metodă la specificul Uzinelor „Semănătoarea”

Cu ajutorul Editurii tehnice, lunar, la clubul uzinei se organizează prezentarea cite unei cărți tehnice, nou apărută. Autorii sau redactorii cărților care de obicei reprezintă editura la aceste manifestări, au posibilitatea să cunoască părerile muncitorilor despre cărțile respective, aprecierile lor în ceea ce privește utilitatea acestor cărți pentru ei.

Biblioteca sindicală a Uzinelor „Semănătoarea” popularizează cu aceeași perseverență, și o serie de cărți literare ca *Bătălie în marș* de Galina Nikolaeva, *Oțelul de Constantin Chiriță*, *Atelierul de joc* de B. Polevor etc., inspirate din viața și munca unor uzine, dat fiind că alături de tehnica înaintată, un rol important în obținerea unor produse de calitate îl are și organizarea muncii bazată pe o bună cunoaștere a oamenilor. Pe marginea problemelor ridicate în romanul *Bătălie în marș* de Galina Nikolaeva, recenzat în toate sectoarele, se pregătește o consfătuire cu cititorii.

★

Pentru a sprijini întrecerea socialistă, pentru o calitate superioară a produselor, Cabinetul tehnic al Uzinelor textile „Moldova” din orașul Botoșani a studiat cu atenție planul de măsuri tehnico-organizatorice al întreprinderii și a stabilit sarcinile ce revin bibliotecii tehnice în această direcție. Astfel, biblioteca organizează cu regularitate referate asupra revistelor de specialitate, scoțind în evidență articolele în care se vorbește despre îmbunătățirea calității produselor textile. Un astfel de referat a fost cel ținut de tovarășul Blăneru Teodor, maistru la secția preparării despre *Factorii care contribuie la reducerea ruperilor la mașinile cu inelușe*. Articolele consemnate în referat au fost apoi studiate de muncitori. Periodic, biblioteca tehnică organizează concursuri pe teme profesionale menite să ajute lucrătoarele noi în însușirea problemelor de bază ale meseriei. La concursul pe tema *Să ne cunoaștem războiul de țesut* au participat 10 concurenți care prin răspunsurile date au dovedit că au studiat cu atenție bibliografia indicată. Pe lângă vitrine cu cărți noi expuse în toate secțiile uzinei se asigură participanților la cele 12 cursuri de minim tehnic, bibliografia necesară iar pentru lucrătoarele noi se organizează lecturi în colectiv asupra unor broșuri tehnice.

★

Desfășurând o susținută muncă de răspundere a publicațiilor tehnice, bibliotecile din întreprinderi pun la îndemâna participanților la întrecerea socialistă documentația bibliografică necesară, aducând o însemnată contribuție la transformarea luptei pentru o calitate superioară a produselor într-o largă mișcare de masă.

1 MAI

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNATIONALE A CELOR CE MUNCESC

În fiecare an, de la un capăt la altul al globului pămîntesc, oamenii muncii sărbătoresc ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua trecerii în revistă a forțelor mereu crescînde ale celor ce muncesc din toate țările.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai își are izvorul în luptele muncitorimii. În ziua de 1 Mai 1886, în orașul Chicago din S.U.A. s-a desfășurat o puternică grevă generală a oamenilor muncii, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și reducerea zilei de lucru la 8 ore, cînd au avut loc puternice ciocniri între muncitorii greviști și poliștii trimiși să înăbușe demonstrația oamenilor muncii. Încă în 16 august 1866, Congresul general muncitoresc de la Baltimore hotărîse să lupte pentru legiferarea zilei de muncă de 8 ore, pentru reducerea zilei de muncă, iar în septembrie 1866 Congresul Internațional al Muncitorilor de la Geneva declarase că limitarea zilei de muncă la 8 ore este o condiție preliminară, fără de care toate celelalte eforturi în vederea emancipării proletariatului — vor eșua.

La 14 iulie 1889, zi în care se împlineau 100 de ani de la căderea Bastiliei, primul Congres al Internaționalei a II-a (ale cărui lucrări au fost conduse de Fr. Engels și la care au participat și reprezentanți ai cercurilor muncitorești din România), a hotărît în memoria celor căzuți la Chicago și a luptelor duse de proletariatul american pentru legiferarea zilei de muncă de 8 ore, ca ziua de 1 Mai să fie sărbătorită ca zi de luptă și solidaritate internațională a muncitorilor.

Începînd din anul 1890, în fiecare an, oamenii muncii din lumea întreagă sărbătoresc prin luptă unită împotriva burgheziei și pentru un viitor luminos ziua de 1 Mai.

În fiecare an, la 1 Mai, oamenii muncii de pe toate latitudinile și longitudinile globului își strîng rîndurile și unesc forțele în cîntecul Internaționalei. An de an, de 1 Mai, muncitorii cu brațele și cu mintea, albi, negri sau galbeni, luptă pentru o viață mai bună, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru pace, pentru socialism.

Se împlinesc 71 de ani de cînd într-o însoțită zi de primăvară, a anului 1890, muncitorii din România — alături de muncitorii dintr-o serie de alte țări, au sărbătorit primul 1 Mai. Muncitorii din fabrici și militarii de la Arsenalul Armatei, întruniți la „Troaderó”, și-au manifestat ferma lor hotărîre de a-și îmbunătăți viața, de a lupta împotriva jugului capitalist. Primul 1 Mai sărbătorit în țara noastră s-a desfășurat sub lozincile: vot universal, 8 ore de muncă, drepturi pentru femei etc. Cu toate măsurile represive luate de guvernul burghezo-moșieresc, ziua de 1 Mai 1890 a fost sărbătorită. Numai în București au participat la demonstrația de la 1 Mai peste 5.000 de muncitori. Astfel s-a împlinit o veche și arzătoare dorință a muncitorilor care cereau o zi a lor, de luptă, de sărbătoare, așa cum glăsuește un vechi cîntec muncitoresc închinat zilei de 1 Mai.

„Și-o zi nu-i drept să ni se dea?
Dar noi o vrem. Și ne luptăm.
Chiar moartea-n cale de ne-ar sta
O să ne-o luăm!”

Burghezia din România, ca și din alte țări, a dus o luptă acerbă pentru interzicerea zilei de 1 Mai. În preajma zilei de 1 Mai — zeci de ani de-a rândul, creștea numărul muncitorilor arestați „preventiv” de către burghezia înspăimântată de „stafia” comunismului. Dar toate eforturile depuse de burghezie au fost zadarnice. Urmăriți de poliție, arestați sau amenințați cu moartea, ziua de 1 Mai îi găsea pe cei mai buni fii ai clasei muncitoare, la datorie, demonstrându-și voința de luptă consecventă, pentru sfărșinarea „orînduirii crude și nedrepte”.

În 1895, înspăimântat de răscoalele țărănești, Lascăr Catargiu, ordonă prefectilor să aresteze pe toți socialiștii care în ziua de 1 Mai se vor afla pe la sate. Dar lupta muncitorimii merge înainte, mereu înainte. În 1896, în Cișmigiu peste 10.000 de muncitori cu drapele, lozinci, cîntînd *Marseilleza* și cîntecul *1 Mai* pornesc din nou spre „Trocadero” pentru a-și sărbători ziua lor.

În 1918, ziua de 1 Mai este sărbătorită de proletariatul din România sub lozincă solidarizării cu proletariatul rus revoluționar sub lozincă condamnării intervenției militare imperialiste ce urmărea înăbușirea tinerei republici sovietice.

În 1922, — sub conducerea P.C.R. — ziua de 1 Mai devine o zi de luptă pentru pace cu Rusia sovietică, pentru amnistie generală pentru toți deținuții politici, pentru organizarea în sindicate, pentru unitatea întregii clase muncitoare, pentru 8 ore de muncă.

An de an, — luptele muncitorimii conduse de P.C.R. — au cunoscut noi și însemnate succese. An de an, ziua de 1 Mai a fost sărbătorită. În condițiile grele ale ilegalității (după anul 1924) P.C.R. a continuat să fie în fruntea luptelor clasei muncitoare, să fie mobilizatorul tuturor forțelor patriotice ale țării.

Chiar în condițiile grele ale dictaturii fasciste ziua de 1 Mai a continuat să fie săr-

bătorită. Astfel, în anul 1939, o demonstrație de tip fascist a breslelor create de Carol al II-lea a fost transformată de către P.C.R. într-o puternică demonstrație a forțelor patriotice antifasciste.

Ziua de 1 Mai, nu a fost — în cei 71 de ani ai ei de existență — o simplă zi de petrecere cîmpenească — cum a încercat s-o „travestească” cei ce nu au putut-o desființa cu forța — ci o zi de luptă, în care a curs mult sînge muncitoresc, în care s-au făurit multe cărămizi ale noii orînduiri ce a învins în ultimele decenii pe mai mult de o pățime a globului pămîntesc.

Sub faldurile drapelului roșu — conduși de genialul Lenin, și urmînd învățătura marilor dascăli ai proletariatului — Marx și Engels, proletariatul rus — primul în istoria omenirii a rupt lanțurile exploatării capitaliste, făurind Marea Revoluție Socialistă din Octombrie din 1917. Începînd din acest an, ziua de 1 Mai a căpătat încă o semnificație și anume cea de solidarizare a muncitorilor din toate țările cu primul stat al muncitorilor și țăranilor, de trecere în revistă a succesorilor obținute în opera de construire a unei noi orînduiri, comunismul.

Odată cu zdrobirea fascismului și cu eliberarea de sub jugul capitalismului a unui număr de alte țări din Europa și Asia și cu formarea lagărului mondial al socialismului, — ziua de 1 Mai a devenit pe o bună parte a globului pămîntesc o minunată sărbătoare oficială de trecere în revistă a succesorilor raportate în toate domeniile construcției socialiste desfășurată în aceste țări.

Anul acesta, ziua de 1 Mai se împletește cu sărbătorirea celei mai mari victorii a oamenilor de știință sovietici: zborul primului om în Cosmos. Era nouă a victoriei definitive a comunismului asupra capitalismului, a păcii asupra războiului, a științei asupra inculturii, a început!

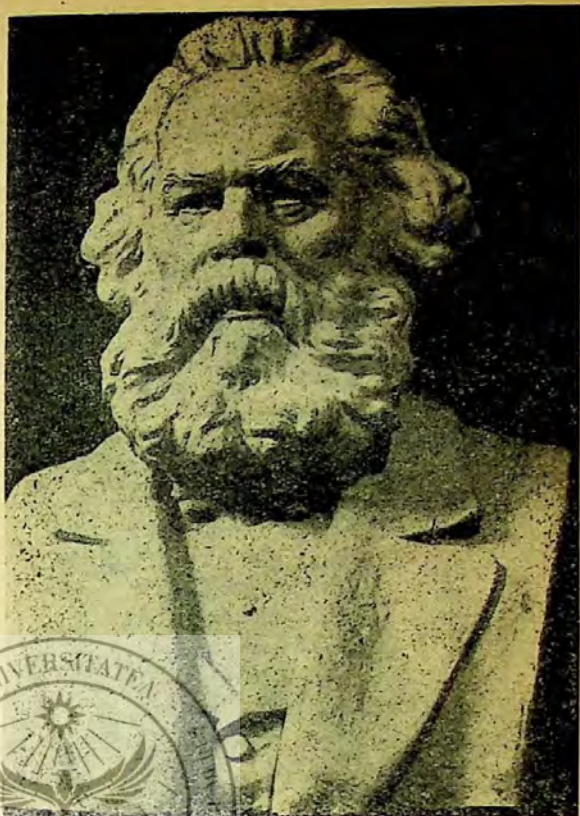

143 DE ANI DE LA NAȘTEREA

lui

KARL MARX

La 5 mai 1818 s-a născut la Trier, în Prusia Renană, întemeietorul comunismului științific, titan al gândirii și practicii revoluționare, dascăl al proletariatului din întreaga lume — Karl Marx.

Gînditor și om de acțiune genial, Marx își începe activitatea revoluționară la 23 de ani, criticînd cu ascutime politica claselor dominante, mai întîi în *Gazeta Renană*, apoi în diferite alte reviste și publicații, activînd în *Liga celor drepi* care avea să devină sub influența sa și a lui Engels, *Liga Comuniștilor*. Împreună cu Engels publică în 1848 *Manifestul Partidului Comunist* — primul document programatic al comunismului științific și al mișcării proletare, în care sînt analizate legile dezvoltării societății, rolul claselor sociale și al luptei de clasă, caracterul istoric al orînduirilor sociale, esența exploatoare a societății burgheze, rolul eliberator al proletariatului, necesitatea existenței unui partid proletar și a dictaturii proletariatului, caracterul internațional al luptei clasei muncitoare. Această carte, tradusă astăzi în toate limbile, a trezit la luptă proletariatul din întreaga lume care a înțeles rolul său istoric de gropar al capitalismului, de eliberator al tuturor asupriților.

Hărțuit de reacțiunea germană care se afla la putere, Marx este expulzat din patria sa, pleacă la Paris și apoi la Londra unde ră-

mine pînă la sîrșitul vieții sale. Savant și luptător socialist, așa cum îl definește eminentul socialist francez Paul Lafargue, el a desfășurat o vastă activitate publicistică revoluționară. Atît în activitatea sa la publicația *Noua gazetă renană* pe care a întemeiat-o împreună cu Engels, cît și în elaborarea lucrărilor sale, (*Luptele de clasă în Franța 1848—1850*, *Optsprezece Brumar al lui Ludovic Bonaparte*, *Războiul civil din Franța (1871)*, *Critica programului de la Gotha*, *Capitalul* etc.), Marx a pus bazele unei concepții științifice despre lume, despre rolul istoric al proletariatului.

Preocupat de necesitatea contopirii socialismului cu mișcarea proletară, — Marx împreună cu Engels, întemeiază și conduce Internaționala a I-a (1864—1872), care a constituit o etapă importantă în crearea partidelor proletare.

Opera fundamentală a lui Karl Marx, care a dat o lovitură zdrobitoare burgheziei, care a demonstrat științific raportul dintre capital

și terminând cu *Capitalul*, dovedește (prin aparatul bibliografic, prin referirile la nume proprii, ca să nu mai vorbim de esența genială a ideilor) o uriașă lectură, temeinic asimilată, în domeniul științelor filozofice, economice, politice, istorice etc.

Numai pentru elaborarea *Capitalului*, Marx a cercetat 423 de lucrări, 42 de ziare și reviste, 47 de rapoarte parlamentare etc. (Conform indicelui bibliografic al acestei lucrări. În realitate numărul lor este mai mare, lucrările citate în *Capitalul* fiind rodul unei selecții de ani și ani de zile). Rapoartele inspectorilor de fabrici pe care Marx lă-a folosit atât de genial pentru a dovedi exploatarea clasei muncitoare de către burghezie sînt cercetate cu mici întreruperi, pe o perioadă de 25 de ani, (1841—1866).

Pentru documentarea sa în probleme economice, Karl Marx a studiat ani de-a rîndul în multe biblioteci din Germania, Franța, Belgia și în biblioteca British Museum din Londra afe cărei cataloage le aprecia în mod deosebit. Deși mijloacele sale financiare au fost întotdeauna modeste, Marx, care iubea cărțile, era întotdeauna înconjurat de ele. Descrîind camera de lucru a lui Marx, Paul Lafargue spune: „... în stînga și în dreapta cîminului și la peretele din fața ferestrei se aflau dulapuri pline cu cărți, deasupra cărora se ridicau pînă în tavan pachete cu ziare și manuscrise...; ...de fapt dezordinea era doar aparentă... Marx găsea fără să caute cartea ori caietul de care avea nevoie. Pentru Marx nu simetria exterioară era criteriul pentru rînduirea cărților: volume în quarto și în octavo erau așezate lîngă broșuri; cărțile nu erau rînduite după mărime, ci după conținut“.

O idee asupra varietății lecturilor lui Marx ne-o poate da fie și numai cunoașterea numărului mare de limbi pe care le putea folosi în calitatea sa de cercetător științific. Marx citea în toate limbile europene și scria în trei: germană, engleză, franceză. La 50 de ani se apucase să învețe limba rusă. Numai extraordinara sa capacitate de muncă poate

și muncă și în care a fost formulată teoria plusvalorii — piatra unghiulară a teoriei economice marxiste — este *Capitalul*. La această operă a lucrat patruzeci de ani, patruzeci de ani de muncă titanică, de documentare, de cercetare a celor mai diferite izvoare în diferite limbi.

Întreaga operă scrisă a lui K. Marx, începînd cu articolele apărute în diferite reviste

explica cum a reușit să citească și să lucreze atât cât a făcut-o, desfășurând totodată și o vastă activitate politică.

Om al luptei revoluționare și al cărții, pe care o socotea nu obiect de lux, ci instrument al muncii intelectuale, Karl Marx reprezintă sinteza genială a omului epocii comuniste pe care n-a avut bucuria s-o vadă înfăptuindu-se, dar în care a crezut cu tărie de neclintit.

LUCRĂRI DESPRE KARL MARX — Indice bibliografic —

LENIN, VLADIMIR ILICI. *Karl Marx*. (Scurtă schiță biografică și expunere a marxismului). Ediția a 2-a. Buc., Editura politică, 1959. 64 p. (Biblioteca marxist-leninistă).

Amintiri despre Karl Marx. Buc., E.S.P.L.P., 1956. 308 p. + 11 f. portr. și pl.

DORNEMANN, LUISE, *Jenny Marx*. Buc., Editura tinerețului, 1957. 208 p. + 10 pl.

LAFARGUE PAUL. *Karl Marx*. In volumul *Marx și Engels despre educație și*

invățămînt Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1960. p. 301—315.

LIEBKNECHT, WILHELM. *Amintiri despre Karl Marx*. In volumul *Marx și Engels despre educație și învățămînt*. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1960. p. 324—338.

Marx și Engels în limba română. 1871—1944. [Bibliografie]. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1956. 64 p. + 8 f. fasc. (Biblioteca Academiei R.P.R. Seria de Bibliografii retrospective).

MEHRING, FRANZ. *Karl Marx. Istoria vieții sale*. Buc., Editura politică, 1959. 740 p. + 1 f. portr.

Se împlinesc 140 de ani de la nașterea lui Karl Marx. (Material documentar). Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1958. 16 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămintelor culturale, nr. 17).

SEREBRIAKOVA, GALINA. *Tinerețea lui Marx*. Roman. Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1959. 820 p.

STEPANOVA, E. A. *Karl Marx* [Din *Marea Enciclopedie Sovietică*]. Buc., E.S.P.L.P., 1956. 76 p.

● *Biblioteca Bazei de cercetări științifice din Timișoara* — filiala Academiei R.P.R. — a introdus de curînd sistemul accesului liber al cititorilor la raft, metodă ce ușurează mult munca de cercetare a oamenilor de știință, a cadrelor didactice, a studenților și a altor oameni ai muncii din diferite domenii de activitate din regiunea Banat.

La dispoziția cercetătorilor stau cărți, așezate în raft pe specialități și discipline cît și diferite publicații periodice. Biblioteca dispune de un fond de peste 86.000 volume, fiind abonată la 500 periodice din țară și din străinătate. Prin schimb, ea primește 381 publicații de peste hotare, folosind în acest scop

revista *Studii și cercetări*, editată de Bază care apare în 4 serii (științe tehnice, chimice, medicale și agricole), care este mult solicitată peste hotare.

● *Seară literară închinată aniversării partidului*. La Biblioteca comunală din Vinători, raionul Tg. Neamț, a avut loc o seară literară pe tema: *Trecutul de luptă al partidului*. La această seară literară au participat peste 700 persoane. În cadrul acestei manifestări de masă s-a organizat și o expoziție de cărți pe tema *Aspecte din lupta partidului*, cu două secțiuni: 1) *Lupta P.C.R. în ilegalitate* și 2) *Mărețele realizări obținute de oamenii muncii din patria noastră sub conducerea P.M.R.* Expoziția a fost bogat ilustrată cu fotografii din albumul *Muzeul de istorie a Partidului Muncitoresc Român* și cu fotomontaje și grafice reprezentînd dezvoltarea industriei și a agriculturii socialiste în regiunea Bacău, scoțîndu-se în evidență realizările gospodăriilor colective din comunele Țibucani și Păstrăveni, frunțase în raionul Tg. Neamț.

Fapte din ÎNȚRECERE

În scopul ridicării muncii cu cartea la nivelul sarcinilor actuale trasate de partid și pentru a da o formă organizată și permanentă întrecerii între biblioteci, Ministerul Învățămîntului și Culturii a inițiat începînd din anul 1960, Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste“ între toate bibliotecile din sistemul așezămintelor culturale.

Concursul a avut ca obiective principale — extinderea activității bibliotecilor, în scopul atragerii spre lectură a unor mase din ce în ce mai largi de oameni ai muncii, creșterea numărului de cititori din rândurile celor care sînt antrenați direct în producție, difuzarea cu precădere a acelor cărți care au o deosebită importanță în rezolvarea sarcinilor economice și politice trasate de partid.

Subordonînd munca de masă cu cartea sarcinilor construcției socialiste, bibliotecile antrenate în concurs au reușit să obțină în comparație cu anul 1959, succese importante atît în ceea ce privește lărgirea sferei de cuprindere a maselor în munca cu cartea, cît mai ales în îmbunătățirea conținutului acestei activități.

Cele mai bune rezultate le-au obținut bibliotecile care au folosit metode adecvate în munca cu cititorii, care au îndrumat în mod sistematic, diferențiat lectura cititorilor și mai ales acelea care au știut să folosească din plin sprijinul organelor și organizațiilor de partid. Cele peste 7.000 biblioteci antrenate în concurs au înscris aproape 3.600.000 cititori cărora le-au fost împrumutate peste 31.000.000 volume.

În comparație cu anul 1959, realizările din 1960 sînt cu 26% mai mari la cititori și cu

57% la cărțile difuzate. În acest sens, cele mai importante creșteri, față de anul anterior întrecerii, s-au înregistrat în bibliotecile din regiunile Galați, Cluj, Banat, Iași, Mureș-Autonomă Maghiară.

Media cititorilor și a cărților citite în bibliotecile comunale din regiunea Galați este de 1.483, respectiv 11.252, iar în regiunea Cluj 1.265 cititori și 10.610 cărți împrumutate.

Concursul bienal, „Biblioteca în slujba construcției socialiste“ a însemnat un succes important în atragerea spre lectură a populației active, antrenată în producție. Sarcinile prevăzute de regulamentul concursului au fost îndeplinite în aproape toate categoriile de biblioteci. Procentul cititorilor muncitori și țărani muncitori reprezintă pe țară 53,4% din totalul cititorilor.

În acțiunea de cuprindere de noi cititori în biblioteci, au existat și unele aspecte negative. Mulți bibliotecari au extins nejustificat rețeaua de biblioteci de casă, acțiunile ale cărei urmări negative nu au întîrziat să se arate. De pildă, înființarea pe lîngă biblioteca regională Galați și bibliotecile din Capitală a sute de biblioteci de casă a avut ca rezultat dispersarea fondurilor de cărți ale bibliotecilor respective și imposibilitatea asigurării îndrumării bibliotecarilor voluntari. Este evident că neexistînd condiții pentru înnoirea periodică a fondurilor rețelei de biblioteci de casă, numărul redus de cărți ale acestora nu permite desfășurarea unei activități corespunzătoare cu cititorii.

Un aspect pozitiv al întrecerii constă în faptul că s-a asigurat o creștere corespunzătoare în difuzarea lucrărilor social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și de literatură realist-socialistă. Cele

mai mari realizări le-au obținut bibliotecile regionale din Dobrogea, Iași, Oltenia, Hunedoara, bibliotecile raionale din regiunile Banat și Oltenia, bibliotecile comunale din regiunile Bacău, Suceava și Ploiești și bibliotecile sătești din regiunile Cluj și Brașov.

Creșterea numărului de cărți împrumutate a făcut posibilă îmbunătățirea indicelui de citire în majoritatea bibliotecilor.

Pe linia îmbogățirii formelor de activitate și a lărgirii sferei de cuprindere a maselor spre lectură, se constată o permanentă îmbunătățire în varietatea și conținutul manifestărilor de masă. Astfel, în multe biblioteci de la sate acțiunile de popularizare a cărților agrozootehnice sînt orientate în sprijinul dezvoltării și consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective, al lărgirii sectorului socialist din agricultură și creșterii neîncetate a producției agricole.

Este demnă de remarcat în această privință activitatea multor biblioteci din regiunile Dobrogea, Galați, Cluj, Iași ș.a. care au întocmit planuri de lectură specială pentru cititorii care lucrează în producție și în special pentru cadrele de conducere din G.A.C. au elaborat liste de recomandare și panouri bibliografice tematice pe care le-au afișat la locul de muncă al brigăzilor, au organizat consfătuiri în jurul cărților care tratează probleme specifice profilului economic al G.A.C.-urilor, serie de întrebări și răspunsuri pe teme agrozootehnice etc.

În legătură cu difuzarea cărților agrozootehnice trebuie să subliniem că exemplele citate nu caracterizează munca tuturor bibliotecilor din mediu rural, ele necăpătînd un caracter de masă, nefiind popularizate suficient nici în cadrul raioanelor în care au fost semnalate.

În realizarea indicelui de concurs privind difuzarea lucrărilor agrozootehnice au existat și se manifestă tendințe de formalism. Mulți bibliotecari au desfășurat propaganda cărților agrozootehnice, ca un scop în sine, împrumutînd cărți fără discernămint, fără să țină seama de specificul economic al localității, fără să cunoască problemele de producție ale gospodăriilor agricole colective

și întovărășirilor agricole din comunele și satele respective.

În planurile de muncă ale multor biblioteci sarcinile referitoare la popularizarea acestor categorii de cărți au un caracter general, sînt exprimate numai sub aspect cifric, fără precizarea mijloacelor și metodelor concrete de realizare.

★

Crearea secțiilor de documentare tehnică în bibliotecile regionale, organizarea unor acțiuni adecvate cu cartea tehnică, (prezentări de cărți, expoziții tematice, consfătuiri asupra unor cărți tehnice legate de specificul întreprinderilor etc.) au dus la intensificarea circulației cărților tehnice în majoritatea bibliotecilor regionale.

Secțiile tehnice din bibliotecile regionale, în special cele din Bibliotecile regionale Iași și din Tîrgu Mureș, au acordat un ajutor prețios documentării tehnice din întreprinderi.

Informarea politică a cititorilor asupra situației interne și internaționale, popularizarea documentelor de partid și de stat, a succeselor obținute de poporul nostru în opera măreață de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, au constituit un obiectiv permanent al muncii bibliotecilor.

În orientarea conținutului activității cu cartea, bibliotecarii au avut în permanentă în față indicațiile date de partid la cel de-al III-lea Congres în legătură cu munca de răspindire a cunoștințelor științifice, de popularizare pe înțelesul maselor largi a concepției materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstițiilor, prejudecăților și misticismului. Față de anul 1959, acțiunile pentru răspindirea cărții de popularizare a științei au fost mult mai numeroase, mai bine organizate și mai bogate în conținut.

O serioasă îmbunătățire a cunoscut în cadrul concursului circulația cărții beletristice realist-socialiste. Lucrări ca „Setea” de Titus Popovici, „Moromeții” și „Desfășurarea” de M. Preda, „Bărăgan” de Em. V. Galan, „Șoseaua Nordului” de E. Barbu, „Cuscii”

de Al. Ivan Ghilia, precum și „Bătălie în marș” de Galina Nicolaeva, „Frații Erșov” de V. Kocetov, „Drumul spre ocean” de Leonid Leonov etc. au fost printre cele mai solicitate de cititorii bibliotecilor. Pentru popularizarea lucrărilor cu tematică actuală bibliotecarii au organizat cele mai diverse acțiuni de masă, de la cele mai simple (panouri, vitrine, expoziții), pînă la acțiuni mai complexe (serii literare, concursuri, procese literare, etc.).

Realizările obținute în primul an al concursului biennial „Biblioteca în slujba construcției socialiste” demonstrează marea eficiență a acestei forme a întrecerii socialiste și în activitatea bibliotecilor.

Experiența bibliotecilor fruntașe din fiecare regiune dovedește că există încă mari rezerve, pentru îmbunătățirea muncii cu cartea. Este necesar ca în anul acesta să se consolideze rezultatele obținute, mai ales pe linia îmbunătățirii conținutului activității bibliotecilor și să se depună eforturi pentru ca bibliotecile rămase în urmă să fie aduse la nivelul unităților fruntașe.

Pentru a asigura muncii cu cartea o mare eficiență, trebuie îmbunătățite metodele de îndrumare individuală, diferențiată a lecturii cititorilor și în primul rînd a acelor care lucrează direct în producție.

Problemele fundamentale asupra cărora trebuie orientat conținutul activității bibliotecilor sînt cele indicate de Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R.

Munca bibliotecilor trebuie să constituie un sprijin efectiv pentru organele de partid și de stat în introducerea tehnicii noi în producție, în îmbunătățirea calității produselor, în întărirea economico-organizatorică a g.a.c și în ridicarea continuă a producției agricole. Bibliotecile trebuie să răspundă operativ, cu mijloacele specifice ale muncii cu cartea, la fiecare sarcină trasată de organele de partid și să desfășoare o muncă vie, combativă pentru propagarea cunoștințelor politice, științifice, tehnice, agricole și de cultură generală în rîndurile maselor.

IOAN STROIE

Inspector principal în Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii

FRUNTAȘII NOȘTRII

În zilele de 10—11 aprilie a.c. s-a desfășurat în Capitală consfătuirea de încheiere a primului concurs biennial „Biblioteca în slujba construcției socialiste”.

Dăm mai jos lista bibliotecilor premiate :

I. BIBLIOTECI REGIONALE : *Premiul I* — Biblioteca regională Iași; *Premiul II* — Biblioteca regională Mureș-Autonomă Maghiară; *Premiul special* — Biblioteca regională Dobrogea.

II. BIBLIOTECI RAIONALE : *Premiul I* — Biblioteca raională Focșani, reg. Galați; *Premiul II* — Biblioteca raională Rădăuți, reg. Suceava; *Premiul III* — Biblioteca raională Sebeș, reg. Hunedoara.

III. BIBLIOTECI COMUNALE : *Premiul I* — Biblioteca din Dărmănești, raion Ploiești, reg. Ploiești; Biblioteca din Sintana, raion Criș, reg. Crișana; *Premiul II* — Biblioteca din Miercurea, raion Sebeș, reg. Hunedoara;

Biblioteca din Țintăreni, raion Filași, reg. Oltenia; *Premiul III* — Biblioteca din Ștefănești, raion Pitești, reg. Argeș; Biblioteca din Jurilofca, raion Istria, reg. Dobrogea.

IV. BIBLIOTECI SĂTEȘTI NEAFILIATE : *Premiul I* — Biblioteca din Izvoarele, raion Teleajen, reg. Ploiești; Biblioteca din Valul Traian, raion Medgidia, reg. Dobrogea; *Premiul II* — Biblioteca din Țepu, raion Tecuci, reg. Galați; Biblioteca din Buzescu, raion Alexandria, reg. București; Biblioteca din Hirtoape, raion Pașcani, reg. Iași; Biblioteca din Brețcu, raion Tg. Secuiesc, reg. Brașov; *Premiul III* — Biblioteca din Babșa, raion Lugoj, reg. Banat; Biblioteca din Sînpetru, orașul Brașov; Biblioteca din Cristești, Ciceului, raion Dej, reg. Cluj; Biblioteca din Nisipari, raion Medgidia, reg. Dobrogea.

Au primit mențiuni : 10 biblioteci raionale, 15 biblioteci comunale și 20 biblioteci sătești.

PE MARGINEA SEMINARULUI RAIONAL DE LA TURCOAIA

Activitatea cu cartea în sprijinul transformării socialiste a agriculturii și a întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective constituie preocuparea de căpetenie a bibliotecilor din raionul Măcin, regiunea Dobrogea. Analizându-se această activitate, — în cadrul seminarului raional organizat între 17—18 martie a.c. în comuna Turcoaia, — au reieșit unele metode și rezultate ce merită a fi consemnate.

În cadrul seminarului, tovarășele Maria Stancu din comuna Hamcearca și Ștefana Hainagiu din comuna Turcoaia au susținut referatul *Cum sprijină biblioteca, munca de transformare socialistă a agriculturii și realizarea planului de producție din comună*, iar tovarășa Gherghina Sava din comuna Cerna a înfățișat munca bibliotecii în sprijinul campaniei agricole de primăvară.

Referatele au scos în evidență necesitatea existenței în bibliotecă a unor fonduri de cărți care să corespundă îndeplinirii sarcinilor economice locale. Acolo unde au lipsit unele cărți cu caracter agricol, bibliotecile și le-au procurat din timp de la colectura regională. O atenție deosebită s-a dat literaturii beletristice realist-socialiste, inspirată din viața nouă a satului socialist. Cunoșcând cifrele de plan ale gospodăriilor agricole colective respective, bibliotecarii și-au înscris în planul de muncă acțiuni concrete cu cartea, menite să ajute pe colectivități în obținerea unei producții sporite la hectar, în ridicarea productivității muncii în G.A.C.. Activitatea bibliotecilor s-a desfășurat astfel, ținând seama de rezultatele ce trebuie să obțină colectivitățile pe ramuri de producție.

Metodele folosite de bibliotecii sînt variate. Între acestea, trebuie menționate: *panoul*

bibliografic, care se expune la sediul G.A.C.-ului și la locul de muncă al brigadierilor; *planurile individuale de lectură* pentru brigadierii și *jurnalul vorbit*.

Panoul bibliografic este alcătuit din coperte false sau desenate de cărți agrozootehnice alese de bibliotecar, potrivit specificului de producție al brigăzii din G.A.C. Tot pe acest panou sînt trecute cifrele de plan ale brigăzii respective și îndemnul către colectivități de a citi și studia cărțile recomandate de bibliotecă. De exemplu:

Crescători de animale din G.A.C. „Ofelul roșu” — Turcoaia! Citind aceste cărți vă îmbogățiți cunoștințele și prin aplicarea celor citite contribuiți la realizarea cifrelor de plan ale gospodăriei. CITIȚI:

Sfaturi pentru creșterea animalelor de I. Curtov și I. Zăbavă.

Zootehnie generală de Al. Furtuneanu.

— Creșterea bovinelor de D. Contescu.

— Sfaturi pentru creșterea porcilor de M. Citan.

— Creșterea oilor de Th. Nica.

— Creșterea păsărilor de apă în zona bălților de St. Boian.

Imprumutați aceste cărți de la bibliotecă!

Planurile individuale de lectură sînt întocmite atît pentru brigadierii din sectorul zootehnic, cît și pentru cercurile de citit, unde s-a prevăzut lectura lucrărilor legate de transformarea socialistă a agriculturii și dezvoltarea ramurilor de producție din G.A.C. La acestea se adaugă recenzia unor cărți care vorbesc despre foloasele muncii în comun, ca: *Bărăgan* de V. Era. Galan, *Desfășurarea de Marin Preda, Constanța, prima regiune colectivizată* de S. Hartia și M. Dulea, etc.

Jurnalul vorbit este o metodă care a intrat în practica tuturor bibliotecilor din raionul Măcin, popularizându-se larg în masă, pe această cale, documentele de partid și de stat în sprijinul întăririi sectorului socialist al agriculturii. Astfel, bibliotecile comunale din raion au organizat jurnale vorbite pe tema expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960, a Hotărârii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile pentru creșterea numărului de animale în gospodăriile agricole colective. Țăranii colectivști din raionul Măcin au fost ajutați astfel să cunoască sarcinile ce revin agriculturii în planul de stat pe anul 1961, sprijinul acordat de stat gospodăriilor colective, prin credite pe termen lung pentru procurarea de animale și construirea de adăposturi, în vederea sporirii producției de lapte și carne.

Executarea lucrărilor agricole de primăvară la un înalt nivel agrotehnic și la timpul optim este chezașia obținerii unei recolte bogate în acest an. Pentru a veni în sprijinul colectivștilor, biblioteca din comuna Cerna a întocmit șapte planuri de lectură pentru brigadierii din G.A.C., fiind seama de specificul muncii lor : agricol, legumicol, viticol, pomicol etc. În aceste planuri de lectură au fost incluse acele cărți agricole, necesare unei bune desfășurări a campaniei agricole de primăvară. Pentru a populariza în rândul colectivștilor din comună sarcinile ce revin agriculturii în anul 1961, biblioteca a organizat un jurnal vorbit pe tema : *Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960*. S-a întocmit, apoi, un panou cu cifrele de plan pe anul acesta, pe care le are de — realizat G.A.C.-ul din localitate, care a fost expus la căminul cultural. Între alte acțiuni inițiate de bibliotecă, referatul tovarășei Gherghina Sava a menționat ca eficiente : lectura în grup a unor pasaje din lucrările *Sămînța și semănatul*, *Cum putem obține recolte bogate de cartofi*, *Să luptăm pentru o recoltă îmbelsugată* etc. Unii brigadieri ca Dumitru Pașa. Stana Bornea, au organizat lecturi în grup la brigăzile de cîmp, din cărțile împrumutate de

la bibliotecă în baza planului de lectură, ca de exemplu : *Ingrășămintele bacteriene*, *Îngrijirea culturilor de cîmp în timpul iernii și primăverii timpurii*, *Cultura florei soarelui* etc.

Discuțiile purtate în jurul acestor două referate au scos în evidență necesitatea intensificării propagandei cu cartea agrozotehnică, ajutor prețios pentru colectivști în obținerea recoltelor bogate și consolidarea succeselor agriculturii socialiste.

De altfel această problemă a figurat ca printre cele mai importante, în indicațiile date — în concluzie — de către tovarășa Cecilia Icleanu (Biblioteca raională Măcin). S-a recomandat bibliotecarilor să folosească întregul fond de cărți agrozotehnice de care dispun, organizînd : recenzii și prezentări de cărți, vitrine și expoziții permanente, panouri bibliografice, planuri de lectură și lecturi în grup pe brigăzi, la locul de muncă, din lucrări ca : *Sfaturi agricole*, *Reguli agrotehnice pentru principalele plante de cultură*, *Cultura grîului de primăvară*, *Cultura porumbului*, *Cum luptăm împotriva dăunătorilor pomilor fructiferi*, *Sfaturi pentru legumicultori* etc., întregite cu materiale apărute în presa centrală și locală despre mersul campaniei agricole și lupta colectivștilor pentru continuarea întăririi a sectorului socialist din agricultură. În continuare, seminarul a analizat popularizarea cărților științifice de către biblioteca din comuna „23 August“ (referentă Marieta Teodorescu). Discuțiile pe marginea referatului au subliniat însemnătatea cărții de popularizare a științei precum și necesitatea ca bibliotecarii să organizeze — potrivit unui plan de acțiune — lecturi în grup, prezentări de cărți și seri cu tineretul, în care să se explice științific originea universului, a vieții și așa zisele taine ale naturii.

Bibliotecarii prezenți la seminar și-au luat angajamentul să depășească numărul de cititori și cărți difuzate, planificat pînă la 8 mai a. c., cinstind astfel cu noi succese în muncă acest eveniment de importanță istorică în viața partidului și poporului nostru.

ALEXANDRU TALEX

INDICE BIBLIOGRAFIC

„Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, sporirea producției vegetale și animale în G.A.S., continuarea mecanizării și extinderea metodelor agrotehnice — iată calea pe care se va realiza sarcina stabilită pentru agricultură de Congresul al III-lea al partidului, — asigurarea unui belșug tot mai mare de produse agroalimentare, în interesul ridicării bunăstării întregului popor, făuririi unei vieți mereu mai îndestulătoare pentru toți cei ce muncesc.” (Gheorghe Gheorghiu-Dej). Îndeplinirea acestor sarcini este deplin realizabilă. Rezultatele obținute de gospodăriile agricole colective în general și îndeosebi de gospodăriile fruntașe în creșterea producției, ridicarea nivelului de trai al colectivităților, întărirea economică-organizatorică și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei exercită o puternică influență asupra întovăririlor agricole, asupra transformării acestora în gospodării colective. Puternicul sprijin acordat țărâniei de statul democratic-popular prin mijloacele mecanizate ale stațiilor de mașini și tractoare, cadre de ingineri agricoli, prin credite și materiale de construcție, prin semințe selecționate, material săditor pomivitic și animale de rasă puse la dispoziție de gospodăriile agricole de stat, constituie un factor hotărâtor pentru consolidarea rezultatelor obținute în construcția socialistă în agricultură și în dezvoltarea sectorului cooperatist-colectivist.

Bibliotecarii au datoria de a populariza larg în rândurile maselor de cititori importante succese dobândite pe linia transformării socialiste a agriculturii, pe linia dezvoltării și consolidării continue a gospodăriilor agricole colective, a întăririi proprietății lor obștești și a creșterii permanente a nivelului de trai al colectivităților, a îmbunătățirii activității unităților socialiste de stat din agricultură.

Lucrările incluse în acest indice bibliografic cit și cele cuprinse în bibliografia secțiunii a III-a a expoziției *Sub steagul partidului spre*

**TIREAMUL
& GOSPODĂRIE
COLECTIVĂ
MILIONARĂ**

**G.A.C.
MOSNA
în plină
dezvoltare**

**CHEMAREA
BELSUCULUI**

*Încununări
din
G.A.C. JAMES*

DESPRE
COLECTIVISTII
MILIONARI
DIN JEICA

G.A.C. DRUM NOU

**Milionari
DIN ILLICANI**

**Pe calea
belsugului**

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN ALMAS
ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

VIATA NOUA
IN COMUNA MUNTENI

Este Scerute
**Oameni
și fapte
din satul
Livedea**

Partisanii Păcii"

45 LEI

salvarea unei zile
munții

DIN EXPERIENȚA
G.A.S. ADAMTEȘI
DIN CUM PACH VOTRE
IN DEZVOLTAREA
SECTORILOR INDUSTRIALE
ȘI CESTEREA
PRODUCȚIEI ANIMALE

DE DEMOCRATIE POPULARĂ
DARĂ NEROTIND MĂDĂRIȘA

TEHNIA -
IL DIN PRINCIPALELE
DARE ALF. BELSUGULLI

Comandă de G.A.S. Cluj -

GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ
„21 Decembrie” — Priaz
DEA LUNGUL UNUI DEZENIU
DE ACTIVITATE

PROTECȚIA DEMOCRATIEI POPULARE
DARĂ NEROTIND MĂDĂRIȘA

noi victorii publicată în nr. 4 al revistei noastre, se pot folosi cu succes de către bibliotecile regionale, raionale, comunale și sătești, precum și de cele sindicale din G.A.S. și S.M.T. pentru a organiza prezentări de cărți, expoziții și panouri tematice, planuri de lectură pentru cercurile de citit și studiu individual etc., ceea ce va duce la o largă răspândire a lor în rândurile lucrătorilor din agricultură.

I. — G.A.S. — FORMA ÎNĂLȚĂ A AGRICULTURII SOCIALISTE.

Apărarea proprietății obștești, sarcină de seamă a tuturor lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 16 p. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Direcția Propagandă și Presă, 5).

BOCANCEA, A. și VANCEA, I. *Mecanizarea complexă în fermele zootehnice.* Buc., Editura agro-silvică, 1959. 285 p.

CHIRCULESCU, I. *Creșterea productivității muncii în gospodăriile agricole de stat.* Buc., Editura științifică, 1960. 48 p. (Colecția S.R.S.C. Cunoștințe economice, 7).

CIOBANU, VLAD și FOCSA, NEDELCU. *Din experiența brigăzilor de mecanizare completă la G.A.S.-Urleasca Buc.,* Editura politică, 1960. 68 p.

Dezvoltarea irigațiilor în gospodăriile agricole de stat. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 16 p. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Direcția Propagandă și Presă. În ajutorul gospodăriilor agricole de stat, 1).

KASIROV, L. N. *Hozrasciotul în sovhozi.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 100 p. *Legislația gospodăriilor agricole de stat.* Buc., Editura științifică, 1957. 516 p. (Ministerul Justiției).

MACAROV, T. *Brigada de mecanizare completă, o formă superioară de organizare a muncii în G.A.S.* Buc., Editura politică, 1959. 64 p. cu ilustr.

Mecanizarea în zootehnie. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 30 p. nenum. cu ilustr. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Direcția Propagandă și Presă).

Organizarea brigăzilor pentru mecanizarea complexă a lucrărilor agricole în G.A.S. Buc.,

Editura agro-silvică, 1960. 20 p. (Ministerul Agriculturii. Direcția Propagandă și Presă. In ajutorul gospodăriilor agricole de stat, 2).

II — S.M.T. — FACTOR IMPORTANT IN DEZVOLTAREA AGRICULTURII SOCIALISTE.

BARBULESCU, FL. MIH. *Tractoare*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 804 p. cu fig.

BRJA, A. și MANISOR, GH. *Exploatarea rațională a mașinilor de semănat*. Buc., Editura agro-silvică, 1959. 140 p.

Din experiența Stațiunii de mașini și tractoare Hârman în sprijinirea sectorului cooperatist din agricultură. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 16 p. (Ministerul Agriculturii. Direcția Propagandă și Presă. In ajutorul mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare, nr. 2).

Din experiența Stațiunilor de mașini și tractoare fruntașe în organizarea reparațiilor. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 20 p. (Ministerul Agriculturii. Direcția Propagandă și Presă. In ajutorul mecanizatorilor din agricultură, nr. 4).

Intreținerea și exploatarea cauciucurilor în S.M.T. și G.A.S. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 95 p. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii).

GONZACENCO, P. *Prețul de cost al lucrărilor S.M.T. și căile de reducere a lui*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 140 p.

LETOȘNEV, M. N. *Mașini agricole*. Buc., Editura agro-silvică, 1959. 880 p.

Recomandări privind exploatarea rațională a parcului de mașini și tractoare. Buc., Editura agro-silvică, 1959. 105 p. (Ministerul

După un an de muncă
la
gospodăria agricolă colectivă
din Bobulești,
raionul Botoșani

Gospodăria
agricolă colectivă „1907”
din Vlăsinești —
în plină dezvoltare

Mogorosești
GOSPODĂRIE
COLECTIVĂ
ÎN PLINĂ
INFLOREȘTE

Viața nouă

in
BIVOLARI

LA
CIRJA

o gospodărie
ÎN PLINĂ
DEZVOLTARE
ECONOMICĂ ORGANIZATORICĂ

CREȘTE
BUNĂSTĂREA
COLECTIVIȘTILOR

Scăpăți peștii
la
CAC VICTORIA
GOSPODĂRIE ÎN FLOREȘTE

GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ
— cabana Bobuleștii
și Buncedății

Agriculturii și Silviculturii. Direcția Propagandă și Presă).

SANDRU, A., BITA, I. și ȘTEFAN, C. *Exploatarea parcului de mașini și tractoare*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 120 p.

THEODORESCU, GH. *Din experiența unor ștaturi S.M.T.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 64 p.

PENTRU O PRODUCȚIE AGRICOLĂ SPORITĂ!

ALEXANDRU, V. și SABAU, A. *Cum s-a obținut peste 60 kg. miere pe familia de albine*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 67 p. cu fig. (Biblioteca țaranului muncitor).

ARISANU, I. *Cum poate un om să îngrijească 1000 porci puși la îngrășat*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 63 p. cu fig. (Biblioteca agricolă).

BALTAGI, B. *Îndrumător pentru mecanizarea lucrărilor în pepiniere de vite*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 45 p.

BANICA, GH. și ȘCHIOPU, GH. *Cum se pot obține peste 3800 litri de lapte pe cap de vacă furajată*. (Hrănirea vacilor cu rații bogate de porumb însilozat și alte nutrețuri succulente). Buc., Editura agro-silvică, 1960. 72 p. cu fig. (Biblioteca agricolă).

BARAG, M. *Cultura cartofilor timpurii*. Buc., Editura agro-silvică 1961, 50 p.

BONTEA, VERA *Sfecla de zahăr*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 384 p.

BORDEIANU, C. *Metoda pentru sporirea producției de lapte de vacă*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 128 p. cu fig. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

BUCUR, I. *Porumbul siloz — baza creșterii rapide a producției de carne și lapte*. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 31 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

CANARACHE, A. *Metode noi de aplicare a îngrășămintelor în agricultură*. Buc., I.D.T., 1960. 84 p. (Institutul de documentare tehnică).

CEAPOIU, N. și POTLOG, A. S. *Ameliorarea plantelor agricole*. Vol. 1—2. Buc., Editura agro-silvică, 1960. Vol. 1 Ameliorarea generală. 484 p. cu fig. și portr. Vol. 2. Ameliorarea specială. 420 p. cu fig.

NICOLAU, C., POPESCU, N. și SOLOMON, N. *Exploatarea terenurilor din incintele indiguite și desecate*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 168 p.

OPREA, C. V. *Transformarea sărăturilor în terenuri bune pentru cultură*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 144 p.

Porumbul siloz. Buc., f.e. 1961, 84 p. cu fig. (Colecția S.R.S.C. 350).

POSEA, GH. și STOENESCU, P. *Cum putem transforma oile cu lână groasă în oi cu lână fină și semifină*. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 95 p. cu fig. (Biblioteca agricolă).

Protecția plantelor în sprijinul zonării producției agricole în R.P.R. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1960. 418 p.

RABA, TR. și DIMITRIU, M. *Exploatarea instalațiilor de muls mecanic*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 70 p.

RAICU, E. și BIÇA, M. *Sporirea și îmbunătățirea producției de carne prin îngrășarea animalelor*. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 55 p. cu fig. (Biblioteca agricolă).

Recomandări pentru creșterea animalelor. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 84 p. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Direcția Propagandă și Presă. Știința în sprijinul producției).

Recomandări pentru creșterea animalelor. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 92 p. cu fig. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Direcția Propagandă și Presă. Știința în sprijinul producției).

Recomandări pentru cultura florei-soarelui. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 40 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Generală tehnico-științifică și Direcția Propagandă și Presă).

Recomandări pentru producție în cultura plantelor de câmp. Buc., Editura agro-silvică, Direcția propagandă și Presă. Știința în sprijinul producției).

Recomandări pentru producție în hortiviti-cultură. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 150 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă. Știința în sprijinul producției).

Recomandări privind aplicarea complexului de măsuri agrotehnice în plantațiile de vii pentru obținerea recoltelor mari de struguri. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 31 p. (Institutul de cercetări hortiviticole al Ministerului Agriculturii).

Recomandări privind cultura tomatelor timpurii în câmp și răsadnițe. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 20 p. (Institutul de cercetări hortiviticole al Ministerului Agriculturii).

Să realizăm construcții ieftine și bune. (Din materiale locale și din fonduri proprii). Buc., Editura agro-silvică, 1960. 24 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

COȘOCARIU, ST. și RUSOVICI, AL. *Normarea tehnică în agricultură.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 164 p.

Creșterea rațională a tineretului (taurin, porcîn, ovin...) — baza dezvoltării efectivelor de animale și sporirii productivității lor. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 39 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă. În sprijinul cursanților de la învățământul agrozootehnic de masă). 39 p.

DAVIDESCU, D. și DAVIDESCU, E. *În drumător pentru folosirea îngrășămintelor.* Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 268 p. cu fig. și graf. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii).

DRAGANESCU, C. *Selecția și potririerea perechilor — metodă de bază pentru îmbunătățirea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 104 p. (Biblioteca țaranului muncitor).

DEFOUR, D. *Construcții economice în gospodăriile agricole colective.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 72 p. cu fig. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

FLORESCU, GH. și FLORESCU, E. *Irigarea culturilor de legume.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 40 p.

Folosirea porumbului în hrana animalelor. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 127 p. cu fig. (Biblioteca țaranului muncitor).

GHIULEA, A. *Asolamentul agricol cerealiar.* Buc., Editura agro-silvică 1961, 120 p.

GRIGOR, I. și STOICESCU, S. *Organizarea producției de ouă și pui de o zi în G.A.C. și G.A.S.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 104 p.

IGNATOV, G. A. *Probleme ale economiei colhoznice.* Buc., Editura agro-silvică. 1960. 160 p.

Indrumătorul pomicultorului. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 388 p.

Întreținerea silozurilor și folosirea nutrețurilor însilozate în hrana animalelor. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 64 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

LUKINOV, I. I. *Căile de ridicare a productivității muncii în agricultură.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 100 p.

MAIER, ION. *Cum putem obține legume proaspete în tot cursul anului.* Buc., 1959. 64 p. cu fig. (Colecția S.R.S.C., 326).

MARTIN, T. *Viticultura.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 532 p.

Metode de punere în cultură a nisipurilor din R.P.R. Buc., Editura agro-silvică, 1961 p.

MUREȘAN, T. și VOÎNEA, S. *Tehnica producerii seminței la porumbul dublu hibrid.* Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959. 95 p. cu fig. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii).

NEGOMIREANU, V. *Irigarea porumbului.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 76 p. cu fig. și h. (Biblioteca agricolă).

NICOLAESCU, M. și TETACI, D. *Prin folosirea îngrășămintelor și asolamentelor la obținerea de recolte mari.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 87 p. (Ministerul Agriculturii, Direcția Propagandă și Presă).

SEVCENKO, A. S. *Porumbul.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 318 p.

Sfaturi viticole. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 127 p. cu fig. (Biblioteca țaranului muncitor).

Sisteme și metode noi de irigație în agricultură. Buc., I.D.T., 1960. 77 p. (Institutul de documentare tehnică).

ȘTEFĂNESCU, GH. A., BALASESCU, M. și SEVERIN, V. *Avicultura.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. Vol. 1 504 p., Vol. 2, 508 p.

ȘTEFĂNESCU, TRAIAN. *Îmbunătățirea indicilor calitativi în creșterea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 103 p. cu fig.

TAFTA, V. *Sporirea fătărilor duble la oi și importanța economică.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 52 p. cu fig. (Biblioteca țaranului muncitor).

RABINDRANATH TAGORE

V. CANDEA

Intre aniversările Consiliului Mondial al Păcii pentru anul 1961 este și împlinirea unui veac de la nașterea marelui poet, scriitor și luptător pentru independența Indiei, Rabindranath Tagore.

Prin opera sa literară și printr-o activitate politică anticolonialistă desfășurată timp de peste o jumătate de veac, Tagore și-a câștigat dragostea și prețuirea întregii lumi, care îi admiră talentul și-i cinstește eforturile neobosite depuse pentru eliberarea unui mare popor. „Tagore n-a trăit într-un lumn de fildeş, a fost un scriitor care a știut să arate poporului în limba sa minunată cum trebuie să clădească India. Generațiile viitoare se vor inspira din întreaga operă a lui Rabindranath Tagore ca și din istoria vieții lui”¹⁾. In aceste cuvinte rostite de Jawaharlal Nehru este cuprinsă semnificația acordată de poporul hindus operei și vieții marelui poet bengalez. Dincolo de însemnătatea ei națională, aniversarea lui Tagore prilejuește însă, în cadrul larg al Mișcării Partizanilor Păcii, manifestări dintre cele mai variate pentru cinstirea acestui luptător pentru libertatea și înfrățirea popoarelor.

Tagore a cunoscut din primii săi ani de studii suferințele poporului indian subjugat secole de-a rândul colonialismului britanic și s-a angajat încă de pe băncile facultății în lupta politică deschisă împotriva asupritorilor. Caracteristică activității sale anticolonialiste este folosirea unor forme variate de luptă, în care demascarea agresorilor se împletea cu acțiunea de inspirație și încurajare a poporului. In poeme, nuvele, romane sau articole de presă, în scrieri care se adresau

celor mai variate cercuri de cititori, compatrioți sau străini, Tagore a desfășurat aceeași luptă neobosită pentru eliberarea In-

diei, pentru reconstrucția ei economică și socială. Misiunea lui era grea, după cum recunoaște el însuși, deoarece Tagore știa că slăbiciunea țării sale, exploatată de colonialiști, provenea în primul rând dintr-o nedreaptă orînduire socială, aceea a casteilor, cauza unei înapoieri politice și economice care favoriza subjugarea sutelor de milioane de hinduși de către câteva sute de mii de militari și funcționari englezi.

De aceea, în scrisorile lui Tagore vom întâlni aceeași critică împotriva nedreptăților sociale ca și împotriva apăsării colonialiste. Opera lui se caracterizează printr-un uma-

¹⁾ India în literatură. Tom. I, nr. 2, 1958, p. 4-5 (citată de Vlad Bănățeanu în: *Studia et acta orientalia* Vol. 2, 1960, p. 27).

nism adinc, prin realism, prin orientare critică. Tagore este scriitorul care introduce realismul critic în noua literatură hindusă.

Scrierile cu cele mai puternice accente sociale din opera lui Tagore sînt romanele sale. Cele dintîi, din perioada 1900—1916, ca *Grămada de nisip în ochi*, *Naufragiul*, *Gora*, *Căminul și lumea*, sînt romane social-psihologice. Abia operele scrise după 1927 (*Jogajog*, 1927; *Cele patru părți* 1934 etc.) sînt romane cu tematică în primul rînd socială, în care Tagore tratează problemele de mare actualitate ale poporului său. De o importanță excepțională în orientarea sa politică din ultima decadă a vieții a fost vizita sa în URSS (în 1930). În *Scrisori din Rusia* (*Rasiyar chithi*), Tagore mărturisește nu numai bucuria de a fi cunoscut direct cuceririle Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, dar și impresia profundă pe care i-au lăsat-o țara și poporul sovietic: „Nici una din țările în care am călătorit — declară Tagore într-o scrisoare — nu m-a impresionat și nu m-a emoționat atît ca Rusia... Toate problemele care de multă vreme formau obiectul meditațiilor mele le-am văzut soluționate în Rusia“. Ca urmare a acestei călătorii, Tagore a trecut la o luptă și mai activă, și mai deschisă, alături de forțele progresiste ale Indiei, împotriva imperialismului și a reacțiunii. De la această cotitură în viața și orientarea sa politică, gândirea lui Tagore părăsește umanitarismul abstract, caracteristic unor scrieri anterioare anului 1930 și îmbracă forme noi de luptă anticolonialistă. Dacă în primele sale culegeri de versuri (*Gitanjali*, *Grădinarul*, *Culesul roadelor*) predomină tradițiile filozofice și morale ale țării sale, dragostea pentru natură, vechi credințe și un anumit misticism, în întreaga sa activitate ulterioară poetul militează pentru o literatură legată de popor, anticolonialistă și antirăzboinică. În 1930 Tagore s-a ridicat împotriva imperialismului agresiv și a semnat *Proclamația contra războiului*. El a fost unul dintre cei dintîi semnatari ai Apelului Conferinței Mondiale pentru Apărarea Păcii. Ca o cinstire a îndelungatei activități a lui

Tagore în serviciul păcii, Congresul Internațional al Păcii a ținut ședințele sale, în 1949, la Universitatea din Santiniketan, centru de învățămînt superior înființat de Tagore.

Opera lui Tagore a fost de timpuriu cunoscută în țara noastră. În 1913, anul cînd poetul bengalez și-a publicat prima culegere de versuri în versiune engleză, într-o revistă transilvăneană (*Cosinzeana* din Orăștie) au apărut primele traduceri din Tagore și anume: poemele *Copilul* și *Baiadera*, care aveau să fie apoi în mai multe rînduri traduse și publicate. În 1914 culegerea de poeme *Grădinarul* a fost publicată în întregime (traducere de Margareta Miller-Verghi, București, 159 p.). Poeme izolate apar în reviste literare ca *Renășterea* (1918), *Lucașărul* (1920) sau *Adevărul literar și artistic* (1920), încep să se traducă nuvele (*Lumina ochilor*, Buc., 1922) sau alte scrieri în proză (*Sădhana*, Buc., 1922). Dar anul publicării celor mai multe traduceri din Tagore și a celor mai variate scrieri despre el (articole, reportaje, recenzii, note, informații etc.) a fost 1926, cînd marele poet ne-a vizitat țara. El venea ca un mesager al păcii și prieteniei, după cum declara în primul autograf publicat de ziarele din Capitală: „Tu m-ai făcut cunoscută multor oameni necunoscuți și mi-ai dat protecție în multe țări străine. Prietenie! Tu ai apropiat țări îndepărtate și din străini ai făcut frați“. (*Adevărul* din 21 noiembrie 1926). Traducerea unui poem anticolonialist este imprimată la Alexandria într-un afiș de 1000 de exemplare de către dr. George Ulieș, cunoscut pentru activitatea sa publicistică în care denunța abuzurile regimului burghez-moșieresc (vezi *Insemnările unui medic de plasă*). Cenzura interzice însă difuzarea afișului. Nuvelele cu conținut social, în care se zugrăvește mizeria poporului asuprit din India sînt tipărite la noi în colecții de mare tiraj, ca „Lectura — Floarea literaturilor străine“, condusă de poetul progresist A. Toma.

După Eliberarea țării noastre, opera lui Tagore a fost în mare măsură tradusă și comentată. S-au publicat de asemenea importante studii despre lupta politică a marelui scriitor bengalez. Poeme din *Grădinarul*

au fost traduse și publicate în *Tinărul scriitor*, (1956, nr. 11) în *Scrisul bănățean* (1957, nr. 7), iar o traducere integrală a culegerii cu acest titlu va apare anul acesta. Au fost traduse integral: poemul dramatic *Jertfa* și drama lirică *Citra* (București, 1957). Versuri au mai fost publicate în *Steaua*, 1956, *Secolul XX*, 1957 și în alte reviste literare. O serie de nuvele au văzut lumina tiparului în 1958 sub titlul *Pietrele flămînde*. O ediție de nuvele și alta de versuri vor fi publicate în cursul acestui an, cu prilejul aniversării mondiale a lui Tagore.

În cadrul legăturilor romino-hinduse, vizita lui Rabindranath Tagore la București în 1926 a fost evocată de acad. Tudor Vianu într-un articol publicat în ziarul *Acurita Bazar Patrika* din Calcutta, 1958, decembrie 6. Cunoscutul orientalist Vlad Bănățeanu a consacrat mai multe articole și studii opere și activității lui Tagore. (*Tinărul scriitor* 1956, nr. 11 și 1957 nr. 8, *Scrisul bănățean* 1957, nr. 10 și *Studia et acta orientalia*, 2, 1959, Buc., 1960).

Memoria lui Rabindranath Tagore va fi cinstită la noi în cadrul anului comemorativ alfit prin editarea unor volume de traduceri cît și printr-o expoziție privind opera și activitatea marelui poet bengalez. În revistele și ziarele de la noi din țară vor fi publicate în cadrul acestui an un mare număr de poeme, nuvele și studii închinale

marelui Tagore. În publicațiile omagiale pregătite la New Delhi de către Academia Hindușă vor apare două articole semnate, unul de acad. Tudor Argezei, celălalt de prof. Al. Philippide. Prof. Vlad Bănățeanu publică un articol intitulat *Concepția despre lume a lui Rabindranath Tagore în Culegerea închinată acestuia*, editată de Institutul de Științe Orientale de la Moscova.

Născut și educat în mediul noii intelectua-lități a Indiei, formată către mijlocul se-colului al XIX-lea, împărtaşind, alături de dra-gostea pentru patrie și credința în eliberarea ei și multe din vechile concepții indiene despre lume și existență, Rabindranath Ta-gore și-a modificat neconținut gîndirea, pînă în ultimii ani ai veșii sale. Mare latifundiar, el scrie, după vizita sa în U.R.S.S.: „Mi-e rușine că am trăit încă din copilărie, din munca altor oameni“. Autor de comentarii ale textelor sacre, el ajunge să spună prin unul din personajele dramelor sale: „Să nu ne temem că vom rămîne fără zei! Zeița (Kali) tîu există!“ Partizan, la început al re-formelor sociale pașnice, ajunge să scrie: „Cîtă vreme va exista forța nu putem spune că nu trebuie să o folosim“. Caracteristice transformărilor sale de gîndire și atitudine sînt sinceritatea față de sine, luciditatea față de prefacerile sociale al căror martor a fost, capacitatea de a fi mereu în pas cu epoca în care a trăit.

EFICACITATEA BIBLIOTECILOR

RABINDRANATH TAGORE

În vorbirea curentă, unui om foarte bogat i se spune om „mare“. Cînd la o adunare apare un milionar, toți se întrec în a-i aduce laude, care se referă nu la faptul că el poate să dea, ci la faptul că el are. Tot așa și importanța unei biblioteci se măsoară de obicei prin numărul de cărți ce se află în ea. Ușurinței de a te folosi de aceste cărți, adică tocmai aceluia lucru cu care propriu-zis trebuie să se mîndrească o bibliotecă, nu i se dă atenția cuvenită.

Comorile lingvistice ale limbii noastre sînt cuprinse în două rezervoare: în dicționare

și în literatură. Este util să se reunească toate cuvintele cunoscute în dicționare amănunțite, deși un număr comparativ nu prea mare din aceste cuvinte este într-adevăr folosibil. Fondul lexical cuprins în operele literare, fondul de cuvinte vii, uzuale, este cu mult mai mic; și cu toate acestea, trebuie recunoscut că valoarea relativă a literaturii este, în acest sens, mai mare decît a dicționarelor.

Același lucru se poate spune și despre bibliotecă. Acea parte a fondului ei de cărți care servește scopului unei largi acumulări,

firește, nu este lipsită de valoare, însă însemnătatea bibliotecii se determină prin cealaltă parte a ei, destinată folosirii permanente și multilaterale.

Pentru ca biblioteca să fie folosită multilateral este necesar ca fondul ei de cărți să fie prezentat în întregime și sistematic, întrucât altfel, cititorului obișnuit îi este greu să se descurce, iar biblioteca devine asemenea unui oraș extrem de civilizată, dar care nu are suficiente mijloace de comunicație. Cititorul venit în bibliotecă, cu un scop bine definit, poate să găsească cu ajutorul unor căutări amănunțite drumul adevărat. Însă biblioteca trebuie să aibă partea ei de răspundere în această direcție. Deoarece biblioteca are cărți, ea trebuie să ia toate măsurile pentru ca acestea să fie citite, bineînțeles dacă ele o merită. Pentru aceasta nu este suficient ca biblioteca să-i primească în mod pasiv, pe cititori; invitațiile ei trebuie să fie active. O zicătoare sanscrită spune: „Ceea ce nu se folosește își pierde valoarea“.

De obicei primind pe cititor biblioteca îi spune: „Iată catalogul meu, veniți și alegeți“. Însă într-un catalog obișnuit nu există introducere, nu există invitație, lipsește spiritul de ospitalitate. Ospitalieră poate fi numai biblioteca care tinde să atragă cititorii la ospățul pe care ea îl poate oferi. Nu volumul fondului, ci gradul de ospitalitate face o bibliotecă mare.

Nu ar fi cu totul corect să credem că numai cititorii influențează asupra bibliotecii; în aceeași măsură și biblioteca influențează pe cititori.

Amintindu-ne acest lucru, ne putem da seama dintr-odată cât de importantă este munca bibliotecarului. Munca sa nu se mărginește doar la procurarea, clasificarea și păstrarea publicațiilor. Cu alte cuvinte, mărimea fondului de cărți și distribuirea lor nu epuizează obligațiile sale: el trebuie să-și cunoască bine cărțile. O astfel de bibliotecă ar trebui să cuprindă cărți din toate domeniile, însă numai cărți alese; nici o

carte nu trebuie să fie achiziționată ca o jertfă pe altarul cantității; fiecare carte trebuie să fie evaluată după calitățile ei adevărate. Bibliotecarul trebuie să fie un om devotat muncii sale, nu un visător, nu un obsedat al îngrămădirii rafturilor. El trebuie să știe să selecționeze cu conștiinciozitate literatura. Biblioteca trebuie să cuprindă o astfel de cantitate de cărți care să-i poată desfăta pe vizitatorii ei, iar bibliotecarul este dator să aibe toate calitățile unei bune gazde, nicidecum ale unui magaziner.

Să examinăm, de exemplu, un caz, când o bibliotecă primește o serie de reviste indiene și străine. Dacă unul dintre colaboratori ar lua asupra sa obligația de a alcătui cu regularitate listele celor mai interesante articole, afixându-le la un loc vizibil, oare ele nu ar mări de câteva ori posibilitatea ca acestea să fie citite? Cu toate acestea, trei sferturi din reviste rămân netăiate, ocupă loc și acumuliindu-se se îngrămădesc pe rafturi. Același lucru se întâmplă și cu cărțile noi. Foarte puțini bibliotecari încearcă să ia cunoștință de conținutul lor, cu atât mai puțin se ocupă de acest lucru cititorii lor. Oare nu este vădit că despre acele comori pe care bibliotecarul le poate oferi trebuie să se informeze el însuși neîntârziat, de îndată ce primește noile cărți?

Da, însă pe cine anume să informeze? În fiecare caz — un cerc anumit de cititori. În fiecare bibliotecă, ca o completare necesară, trebuie să existe astfel de cercuri de cititori. Tocmai acestea dau viață bibliotecii. Eu consider că un criteriu al calității muncii bibliotecarului este capacitatea sa de a organiza și conduce astfel de cercuri, de a fi o verigă de legătură între cititor și bibliotecă. Astfel, bibliotecarul trebuie să se preocupe nu numai de cărți, ci și de cititori și deoarece îi cunoaște, poate aprecia capacitatea lor de a lucra cât și conștiinciozitatea lor.

(Traducere din revista *Bibliotekar*, nr. 8, 1956).

CATALOGUL BIBLIOTECII

INSTRUMENT DE PROPAGARE A IDEOLOGIEI ȘI POLITICII PARTIDULUI

G. STOICESCU

Partidul Muncitoresc Român desfășoară o largă și multilaterală muncă politico-educativă pornind de la premiza că în prezent activitatea ideologică, munca de lichidare a înfrunzirilor educației burgheze din conștiința oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi și nou. Pe această linie se desfășoară în țara noastră o largă activitate editorială, se publică în tiraje de masă operele clasice ale marxism-leninismului precum și numeroase documente ale Partidului Muncitoresc Român, care oglindesc aplicarea consecventă și creatoare a marxism-leninismului la condițiile țării noastre, concretizează conducerea de către partid a operei de construire a socialismului în Republica Populară Română.

Pentru ca aceste documente de partid să poată contribui din plin la însușirea politici partidului de către masele largi, însușindu-le și mobilizându-le la lupta pentru înfăptuirea ei, bibliotecile le revine rolul de a pune cât mai repede cartea social-politică la îndemîna cititorilor în general și în special la îndemîna cititorului ce se preocupă de studierea unei anumite probleme la care se referă în mod direct sau indirect, integral sau parțial un anumit document de partid.

De aici rezultă necesitatea catalogării rapide a cărților noi și cu precădere a documentelor de partid, inclusiv necesitatea includerii neînfrizate a fișelor lucrărilor respective în catalogul alfabetic al fiecărei biblioteci. Totodată, îndrumarea competentă a lecturii cititorilor, recomandarea acestor lucrări ori de câte ori ele se referă la problemele de care se interesează cititorul, sporște importanța existenței unui catalog sistematic, bine organizat și ținut la zi (în

această muncă rețeaua bibliotecilor noastre de masă capătă un ajutor prețios din partea Bibliotecii Centrale de Stat, care îndeplinește funcția de Centru național de catalogare, stabilește și tipărește fișele cărților apărute pe teritoriul R. P. Române și le distribuie prin abonament bibliotecilor din țară).

În legătură cu oglindirea cât mai eficientă a cărții social-politice în catalogul alfabetic, se dovedește deosebit de utilă folosirea *autorului colectiv* (descrierea unor publicații editate de instituții sau organizații și privitoare la activitatea lor, — la numele instituției sau organizației respective, — formă utilizată de mult în U.R.S.S. îndeosebi pentru descrierea publicațiilor de partid și guvernamentale).

Cititorul care va avea nevoie de culegerea de materiale *Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, 20—25 iunie 1960*. Buc., Editura politică, 1961. 760 p. va trebui să caute într-un fișier în care — îndeosebi într-o bibliotecă mare — sînt zeci de fișe care încep cu cuvîntul „Congresul”. Evident că mult mai ușor îi va fi să o găsească la autorul colectiv: P.M.R. *Congres*, 3. București. 1960. [Materialele] *Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. 20—25 iunie 1960*. Buc., Editura politică, 1961. 760 p. (existînd și o fișă informativă de forma: *Congres P.M.R. Descrierea documentelor congreselor P.M.R.* v. în catalog la fișa divizionară: *Partidul Muncitoresc Român*).

Tot în legătură cu catalogul alfabetic, trebuie subliniată preocuparea pentru *descrierea analitică* a publicațiilor care înmănușează sub o singură copertă mai multe lucrări sau documente distincte. Astfel: *Comunicat in-*

formativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Noiembrie 1960. — Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. 80 p., este descris la autorul colectiv sub forma: *Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Moscova 1960.* Comunicat informativ cu privire la consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. *Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Noiembrie 1960. — Apel către popoarele din lumea întreagă.* Buc., Editura politică, 1960. 80 p., dar este descris și complimentar sub forma: *Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești...* și analitic pentru al doilea și al treilea titlu sub forma: *Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Noiembrie 1960.* In: *Consfătuirea reprezentanților...*, precum și sub forma: *Apel către popoarele din lumea întreagă.* In: *Consfătuirea reprezentanților...*.

Mai numeroase și complexe sînt problemele pe care le ridică prezentarea lucrărilor social-politice în cataloagele sistematice. Aici concurează o serie de factori ca: însuși sistemul de clasificare zecimală, cu meritele dar și cu lipsurile sale de esență — unanim recunoscute — și care se resfrîng îndeosebi asupra grupelor 1 și 3 (nu ar fi oare timpul de a se aborda cu mai mult curaj și cu mai multă operativitate această problemă?), orientarea ideologică în operația de clasificare și în sfîrșit modul de întocmire a catalogului.

Există o preocupare deosebită pentru încadrarea corespunzătoare a cărții social-politice și în mod deosebit a documentelor de partid în cataloagele sistematice ale bibliotecilor (fără a mai vorbi de numeroasele cataloage speciale existente mai ales în bibliotecile universitare și științifice). Această preocupare se manifestă în direcția precizării cît mai exacte a conținutului cărții și în funcție de aceasta, prezentarea cît mai completă a cărții social-

politice, făcîndu-se toate clasificările suplimentare necesare.

Astfel, documentele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român sînt trecute la 3CP (R)—2 *Congrese de partid, conferințe, plenaryle organelor conducătoare de partid ale P.M.R...*, la 3CP (R)—5 *Conducerea de către P.M.R. a construirii socialismului în toate domeniile.* Documentele Congresului al III-lea al partidului constituie un exemplu de aplicare a tezelor universal valabile ale marxism-leninismului la condițiunile țării noastre; acest lucru se reflectă în încadrarea lor la 3C7 (remarcăm aici în treacăt că manualul de clasificare zecimală, — ne referim la ediția 1959 — face locul cuvenit pentru clasificarea problemelor pe care le studiază filozofia și economia politică marxist-leninistă, dar nu face același lucru pentru problemele studiate de cea de a treia parte constitutivă a științei marxist-leniniste, comunismul științific). În centrul atenției lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. a stat dezbateră și adoptarea Directivelor cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani. De aceea documentele Congresului sînt încadrate și la 33 (R)—23 *Planificarea economică.*

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al partidului examinează problemele vieții de partid și cuprinde o amplă analiză a situației internaționale și a politicii externe promovate de partid și guvern. De aceea, în afară de clasificările amintite, *Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al Partidului* va fi încadrat și la: 3CP (R)—3, 3CP (R)—4, 327 și 327 (R).

Dacă un document de partid cu caracter general se ocupă, printre altele, pe larg de o anumită problemă, ca de pildă situația internațională, el va fi oglindit în catalogul sistematic și în cadrul subdiviziunii 327 *Politică externă. Situația internațională.* Cînd este vorba însă de un document care analizează în mod special situația internațională iar în cadrul lui se examinează în mod distinct și amănunțit diferite laturi și probleme cheie ale situației internaționale, el capătă

desigur numeroase clasificări în cadrul subdiviziunilor lui 327. Astfel, *Expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările Sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R.P.Romine — 2 noiembrie 1960.* referindu-se la politica externă a R.P.R. este trecută la 327 (R), referindu-se la Organizația Națiunilor Unite, este trecută la 327 O.N.U., expunând problemele luptei pentru pace și dezarmare, este clasificată la 327.4. și 355.019. Expunerea a examinat de asemenea procesul destrămării și lichidării sistemului colonial și imperialismului, ceea ce a cerut clasificarea ei și la 327.2 *Problema colonială...* (trebuie însă să remarcăm că autorii manualului de clasificare zecimală au procedat greșit despărțind complet *Problema națională*, care apare la 323.1, ca o problemă strict de politică internă, de *Problema colonială* care apare la 327.2 ca o problemă strict de politică externă; se știe că tocmai leninismul, spre deosebire de „teoreticienii” Internaționalei a II-a, a abordat problema colonială ca o parte componentă, esențială a problemei naționale în imperialism).

În centrul atenției oamenilor muncii din țara noastră, care întâmpină cea de a 40-a aniversare a înființării partidului cu noi succese în lupta pentru desăvârșirea construcției socialiste se află *Directivele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toate organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.* Textul Directivelor, editat

în broșură în tiraj de masă, trebuie să fie la dispoziția fiecărui om al muncii. Textul Directivelor este descris în catalogul alfabetic la autorul colectiv: *P.M.R. C.C. Directivele...* existînd și o fișă informativă de forma: *Directive ale P.M.R. Descrierea directivelor organelor conducătoare ale P.M.R. (Congres, plenare ale C.C. etc) v. în catalog la fișa divizionară: Partidul Muncitoresc Român,* iar în catalogul sistematic trebuie să o găsească și cititorul care cercetează lucrările despre întrecerea socialistă, la 331.0—1 și cel care se interesează de istoria P.M.R., — la 3CP(R)—1, de conducerea de către P.M.R. a construirii socialismului în toate domeniile, — la 3CP(R)—5 și activistul care dorește să se documenteze cu privire la sarcinile actuale ale sindicatelor, — la 331(R)—5 și ale Uniunii Tineretului Muncitor, — la 3TD(R)—5.

Pe lângă preocuparea pentru reprezentarea documentelor de partid la toate diviziunile și subdiviziunile necesare, în cadrul fiecărei rubricii, documentele de partid sînt scoase în evidență prin utilizarea indicilor auxiliari de ordine de importanță.

În încheiere, precizăm că fiind de acord cu cei care previn împotriva unui număr prea mare de clasificări la o carte, ne pronunțăm atunci cînd este vorba de documente fundamentale, ce dau orientarea în diferite domenii de activitate, mai ales cînd se referă în mod distinct și amănunțit la aceste domenii, — pentru o cit mai completă reflectare a conținutului variat, în clasificare și implicit, în catalogul destinat să ajute și să îndrume pe cititor.

Organizarea și raționalizarea MUNCII ÎN BIBLIOTECI

La consfătuirea bibliotecarilor din învățământul superior, organizată de Direcția Bibliotecilor din Ministerul Învățământului și Culturii între 4—6 iulie 1960, a fost suspusă dezbaterilor și problema normării muncii în activitatea bibliotecară.

Consfătuirea a hotărât să fie introduse, în toate bibliotecile institutelor de învățământ superior, norme de muncă pentru un anumit număr de operații, la început cu titlu experimental, pentru ca ulterior să se poată trece la stabilirea unor norme definitive și obligatorii.

Spre a ușura munca de normare și a contribui la aplicarea normelor în bibliotecă, comunicăm, în cele ce urmează, unele constatări din propria noastră experiență.

Am experimentat normele propuse de consfătuirea din iulie 1960, în bibliotecile

cultății de Filologie și Facultății de Științe Juridice de la Universitatea „C. I. Parhon” din București, cu începere din luna iulie 1960.

În aceste unități, fiecare bibliotecar și-a consemnat zilnic, regulat și precis, activitatea desfășurată și, la sfârșitul lunii, a transformat-o, prin intermediul normelor, în *ore-muncă*. Raportul lunar de activitate totalizează *orele-normă* și calculează procentul față de orele efectiv lucrate, determinând astfel procentul de realizare a normei pe luna respectivă.

Prezentăm mai jos, raportul de activitate lunară al unui bibliotecar care îndeplinește toate operațiile muncii de bibliotecă. Prima coloană conține denumirea lucrărilor executate; în coloana a doua este menționată cantitatea; în coloana a treia este indicată norma lucrării (norma stabilită la conferință); în coloana a patra sînt consemnate

RAPORT DE ACTIVITATE PE LUNA SEPTEMBRIE 1960

al tovarășului

bibliotecarul secției

LUCRARI EFECTUATE

	cantitatea	Norma pe oră	Ore-normă	Obs.
Inventarii	143	16	8 lt	56 m
Controlul cărților la fișier, opere	85	30	2	50
Topografiere, opere	85	30	2	50
Scriere de fișe-redactare	101	4	25	15
Clasificare zecimală, indici	106	4	26	30
Copiere de fișe	106	12	8	50
Scriere de indici pe fișe (106), pe cărți (143), în registru (143)	392	35	11	12
Separare de fișe pentru cataloage	207	300	—	41
Intercalare de fișe, alfabetic	101	50	2	1
Intercalare de fișe sistematic	106	40	2	39
Cititori serviti	326	6	54	20
Volume servite	656	20	32	48
Volume puse în depozit (656+143)	799	40	19	58
Vitrine nouătăți	3	1	3	
Statistica sălii de lectură, buletine cititori	326	60	5	26
			199	496
TOTAL deci ore-norme efectuate				207,27
SPOR 20%				41,45
TOTAL ore-normă efectuate				248,72

Procentul de îndeplinire a normei este 119,57; depășirea este de 19,57 la sută.

cantitățile executate, transformate în ore-normă.

Cum se calculează orele-normă și cum se stabilește procentul de realizare a planului de muncă? În exemplul nostru, bibliotecarul respectiv a inventariat 143 volume. Norma de inventariere este de 16 volume pe oră. Transformarea în ore-normă se face printr-o regulă de trei simplă: dacă 16 volume se inventariază în 1 oră-normă, 143 în câte ore-normă se inventariază? Deci $\frac{143}{16} = 8$ ore și 56 minute. La fel sînt calculate și celelalte activități și similar sînt transformate în ore-normă.

Se totalizează apoi orele-normă: 207,27 ore-normă.

Dacă la acest total se adaugă sporul de 20% (prevăzut pentru bibliotecarii care fac concomitent serviciul în sălile de lectură și execută și celelalte lucrări tehnice de bibliotecă), rezultă că bibliotecarul din exemplul nostru a realizat, în luna septembrie, 248,72 ore-normă.

Raportînd aceste 248,72 ore-normă efectuate la orele efective de muncă ale lunii — 208 ore, procentul de îndeplinire a normei pe luna respectivă este 119,57%, deci e o depășire de 19,57%.

Desigur, nu este nevoie să teoretizăm asupra însemnătății introducerii normelor în munca de bibliotecă. Exemplul de mai sus arată destul de clar că, față de obișnuitele rapoarte ce activitate care consemnau doar cantitatea de muncă efectuată, calcularea activității prin ore-normă, totalizarea acestora și raportarea lor la numărul efectiv de ore lucrate din perioada de timp analizată — reprezintă o etapă superioară, care oglindește cu precizie cît s-a lucrat, și cum s-a folosit timpul de muncă.

Normele au și un rol educativ. De la lună la lună am constatat o preocupare reală pentru înregistrarea cît mai completă a activității, pentru realizări superioare și pentru depășirea bazei lunare de 208 ore. Dacă în luna iulie erau bibliotecari care nu realizaseră 208 ore-normă, în luna septembrie mulți depășiseră această normă și, desigur, în viitor, depășirea va cuprinde și mai mulți, crescînd continuu.

Compararea procentelor de realizări în sesiunile ce analizează a muncii scoate ușor în evidență frunțașii, creînd premise sigure pentru întreceri.

★

Acum, citeva observații generale asupra normelor propuse spre a fi experimentate la Consfătuirea din iulie 1960.

O primă observație este că normele trebuie să țină seama de realitățile specifice ale unității bibliotecare în care ele se aplică: condiții de local, numărul bibliotecarilor, metode de muncă etc.

Nu poate fi normat la fel *servitul cărților* în biblioteca centrală a facultății de filologie (unde trebuie urcat un etaj și străbătuți zeci de metri spre a aduce o carte din depozit) cu acela dintr-o bibliotecă de secție de la aceeași facultate (în care cărțile se află în dulapuri chiar în sala de lectură) sau cu acela din biblioteca Facultății de științe juridice (unde o parte din cărți sînt în apropierea bibliotecarului sau se aduc din depozit cu ascensorul), ori cu acela din Biblioteca Centrală Universitară din București (unde sînt iarăși mai multe categorii de fonduri, fiecare cu alt coeficient de muncă pentru aducerea cărților la cititor).

Limitele normei (între 15—20 volume pe oră) nu acoperă toată varietatea eforturilor depuse în diferite unități bibliotecare și se confirmă că scara ar putea fi extinsă între 10 și 30 volume, în funcție de mărimea depozitului și gradul de mecanizare a servirii cărților.

Servirea cititorilor (supravegherea lecturii, verificarea cărții la predare, controlul buletinului de lectură), este normată la 10 minute de cititor (6 cititori pe oră). Normarea este rezonabilă pentru situațiile normale de perindare a cititorilor în bibliotecă. În bibliotecile universitare sînt însă perioade de mare aglomerație (în sesiunile de examene și în pauzele dintre orele de cursuri), cînd se prezintă în sala de lectură un număr mare de cititori. Norma de 48 cititori în 8 ore este, în acest caz, bineînțeles depășită.

Dacă presupunem că un bibliotecar are de lucrat cu 160 de cititori într-un schimb de 8 ore, el nu mai poate rezerva 10 minute

muncii de informare și control: munca lui scade calitativ și devine deci o simplă muncă mecanică, de înregistrare, de predare și primire a cărților, în cele mai elementare forme. Dar dacă el își socotește, după normă, 10 minute de cititor, ajunge să realizeze în cele 8 ore efective de muncă (160 cititori $\times$ 10 minute = 1600 minute) peste 26 de ore-normă. Aceasta îl favorizează în planul său de realizări, față de normarea, spre exemplu, a bibliotecarului de la inventariere, oare, oricât ar reduce calitativ munca sa, nu poate realiza un plan de 325% (26 de ore-normă față de 8 ore efective).

Pe de altă parte, norma ce servește a cititorilor trebuie păstrată, fiindcă privește munca bibliotecarului de îndrumare și control a sălii de lectură, chiar dacă, în epocile de aglomerație, randamentul său calitativ scade. Aici este cazul ca normarea să se facă în tranșe corespunzătoare unei desfășurări variabile în calitate. Anume, propunem: pînă la 25 de cititori pe zi, 6 cititori pe oră; următorii 25 de cititori, normare la 12 cititori pe oră; următorii, oricît, 24 pe oră.

Așezarea cărților în depozit este normată cu 40 volume pe oră la depozitele cutterizate și 300 volume pe oră în depozitele cu cote numerice. Dar așezarea a 300 volume pe oră este o cifră greu de realizat (aceasta înseamnă 5 volume pe minut).

Așezarea cărții este o operație de căutare a locului corespunzător volumului. Ea trebuie făcută cu deosebită grijă, cu o atenție sporită (dacă o carte, la servire, se aduce greșit, eroarea se observă imediat, dar dacă o carte se pune greșit în depozit, repararea greșelii este posibilă abia la o revizie de depozit și pînă atunci cartea e pierdută). Totuși, servitul este normat 15—20 volume pe oră, iar așezarea 300 volume pe oră! De asemenea, nu este cazul să se stabilească o prea mare diferență între depozitele cutterizate și cele așezate pe număr ce opere și format.

Credem că limitele normei de așezare a cărților în rafturi pot fi stabilite, după mă-

rimea depozitului și sistemul de așezare, între 20 și 40 volume pe oră.

*

Ne rezervăm dreptul să revenim într-un articol viitor cu comentarii în legătură cu normarea și a altor activități. Acum, încă unele sugestii în legătură cu operația normării.

Este util ca, prin experimentarea normelor propuse și organizarea unui schimb de păreri între bibliotecari, să se ajungă la un *cadru de norme*. Înțelegem prin aceasta să se stabilească un număr de munci bibliotecare de bază, din toate sectoarele de activitate ale bibliotecii, pentru care să se determine valori minime și maxime, care să delimiteze norma respectivă pentru bibliotecile de orice mărime și specializare.

Fiecare bibliotecă își alege, pentru o activitate, valoarea de normă între cele două limite, care se potrivește specificului muncii ei.

Cadrul de norme servește și pentru normarea unor activități neprevăzute. Valoarea nouă care se introduce se alege prin comparație cu munci similare dintre cele prevăzute în cadru.

Mai menționăm că, pentru bibliotecile mici, cu munci nespecializate, în care același bibliotecar execută mai multe activități, este util să se stabilească norme pentru grupe de activități, ca: sala de lectură (cititori și volume servite), volume intrate (prelucrare completă: inventariere, topografiere, fișare, clasificare), periodice intrate (prelucrarea completă), activitatea bibliografică. Defalcarea activității în operații intermediare (spre exemplu: redactarea fișelor, verificarea, multiplicarea, verificarea fișelor multiplicat, cotarea fișelor, separarea fișelor pentru cataloage, gruparea fișelor alfabetic, sau sistematic, intercalarea fișelor), care interesează în bibliotecile mari, cu bibliotecari specializați, în bibliotecile mici îngreunează și complică consemnarea activității, lungind-o fără un folos corespunzător.

DUMITRU MUSTER
NICOLAE OANCEA

CONSULTAȚII metodice

ORGANIZAREA UNEI CONSFĂTUIRI CU CITITORII PENTRU POPULARIZAREA CĂRȚII DE ȘTIINȚĂ

IOANA BICA

Consfățuirea cu cititorii este metodă eficientă de popularizare a cărților deoarece pregătirea, organizarea și desfășurarea acesteia necesită folosirea armonioasă a unora din multiplele forme de răspândire a cărții.

Consfățuirea cu cititorii poate fi socotită ca una dintre cele mai eficiente acțiuni, solicitând în mare măsură atenția cititorilor și determinându-i să fie activi, să-și confrunte propriile păreri cu adevărurile științifice alate din cărți, să-și exprime punctul lor de vedere într-o problemă care se dezbate. Pe de altă parte, această acțiune dă posibilitate cititorilor să se deprindă cu o lectură atentă și cu explicarea celor citite.

Reușita consfătuirii cu cititorii este asigurată întotdeauna de buna ei pregătire și organizare. Alegerea tematicii, stabilirea și procurarea bibliografiei, lectura individuală a cărților, popularizarea acestora în cadrul cercurilor de citit și la căminul cultural, sînt tot atâtea acțiuni premergătoare desfășurării acțiunii.

După cum este știut, orice acțiune de masă cu cartea trebuie să fie axată de la bun început pe o anumită temă. Tema nu este altceva decît problema principală care se desprinde dintr-o carte sau mai multe cărți cu conținut similar. De aceea, o consfățuire cu cititorii avînd la bază o temă, dezbate în fond problema esențială pentru care pledează conținutul unei cărți sau al mai multor cărți.

Consfățuirea cu cititorii, care urmărește să popularizeze problemele importante ale științei, cere foarte multă atenție, deoarece în funcție de alegerea și stabilirea temei pentru

acțiunea propusă ca și de temeinicia cu care este pregătită, putem antrena un număr mai mare de participanți.

Temele alese trebuie să contribuie la lămurirea unor probleme importante de educație științifică, cum ar fi: *Apariția și evoluția vieții pe pămînt, Originea și evoluția omului pe pămînt, Forțele naturii în slujba omului*; poate să vizeze combaterea unor practici și vederi înapoiate, mistice, poate să explice și să popularizeze în rîndul unor largi mase de cetățeni, cele mai noi descoperiri ale științei, posibilitățile de care dispune omul pentru cucerirea Cosmosului.

Apariția unei cărți de popularizare a științei poate determina pregătirea unei consfătuirii cu cititorii. Și în acest sens pot fi citate lucrări ca: *Există oare soartă?* de Tănase Al.; *Despre credința în Dumnezeu. De vorbă cu credincioși și necredincioși* de Gurev, G. A.; *A trăit oare Hristos?* de Voropaeva K. L.; *Despre vrăji, doștoroaiie și leacuri băbești* de Bologa V. etc., care fiecare în parte, poate fi dezbătută în cadrul unor asemenea acțiuni.

De un real sprijin în stabilirea tematicii unei consfătuirii cu cititorii ne poate fi un indice bibliografic bine întocmit. Așa de exemplu, în alegerea și stabilirea temei unei consfătuirii cu cititorii care are ca obiect popularizarea științei, se pot folosi cu succes indicii bibliografici de recomandare: *Prin știință la adevăr și Impotriva superstițiilor și a misticismului* care au fost editați de B.C.S. Lucrarea *În fața omului tot mai puține taine* (capitolul II din indicele bibliografic de recomandare) poate constitui titlul unei teme

cuprinzătoare pentru o consfătuire cu cititorii.

Alegerea bibliografiei corespunzătoare tematicii stabilite este un alt moment important în pregătirea unei asemenea consfătuiri.

De mare ajutor în alegerea cărților potrivite pentru o asemenea consfătuire este folosirea de către bibliotecar a *Bibliografiei R.P.R.* cit și cunoașterea acelor colecții de cărți în cadrul cărora sînt publicate lucrări de popularizare a științei.

Colecțiile de cărți ca: *Știința învinge, Știința pentru toți, Medicina pentru toți, S.R.S.C.* ne pot ajuta să grupăm mai ușor acele lucrări de care dispunem, să selecționăm pe cele corespunzătoare problemei alese, să procurăm pe acele care ne-ar interesa. Deosebit de utilă în pregătirea unei asemenea consfătuiri va fi folosirea lucrării *Impotriva misticismului și obscurantismului*, publicată în 1960 în colecția *Biblioteca activistului cultural* pe care Direcția generală a așezămintelor culturale a pus-o la dispoziția activiștilor culturali, și care îi ajută în organizarea propagandei științifico-ateiste.

Folosindu-se indicii bibliografice de recomandare și celelalte surse de informare, stabilirea bibliografiei pentru consfătuirea cu cititorii se poate face relativ ușor, mai ales atunci cînd biblioteca dispune de un fond bogat de cărți. Dificultatea apare însă în momentul în care fondul de cărți al bibliotecii, fiind redus sau incomplet, nu mai poate răspunde necesităților.

În asemenea împrejurări este necesar să se stabilească o bibliografie mai restrînsă care să răspundă, în mare, problemelor consfătuirii; să fie procurate cele mai importante lucrări și într-un număr satisfăcător de exemplare. În cazul noilor apariții, care n-au intrat în bibliotecă, dar care se dovedesc a fi utile, acestea pot fi procurate folosind o anumită sumă din fondurile extrabugetare ale căminului cultural, sau ale gospodăriilor agricole colective.

Imprumutul interbibliotecar poate asigura procurarea mai multor exemplare din același titlu și chiar a acelor titluri care lipsesc, fiind epuizate.

Odată stabilită tematica și procurată bibliografia corespunzătoare, toată atenția trebuie să se concentreze asupra difuzării cărții la cititor, asupra popularizării ei.

Lectura cărții de către cititor, înțelegerea de către acesta a faptelor și fenomenelor descrise, deci înțelegerea conținutului cărții, constituie elementul esențial pentru buna desfășurare a consfătuirii. Pentru a determina și a ușura înțelegerea conținutului cărții de către cititor și în același timp pentru a populariza conținutul consfătuirii în rîndul majorității cititorilor, bibliotecarul trebuie să acționeze intens. Cărțile incluse în bibliografia consfătuirii vor fi popularizate prin cercurile de citit, căminul cultural, stația de radioficare, prin recenzii și prezentări de cărți, expoziții și vitrine de cărți etc.

Cercurile de citit, în general, sînt cele mai cuprinzătoare forme ale activității de masă cu cartea, în sensul că ele pot antrena un număr însemnat de participanți. Avînd această caracteristică, ele pot fi folosite cu succes în pregătirea unei consfătuiri.

Cărțile prevăzute în bibliografie pot fi citite în întregime sau parțial cu membrii fiecărui cerc; aspectele esențiale pot fi dezbătute pe larg, lămurite problemele neclare, create discuții despre învățămintele desprinse din lectură. Pentru ca prelucrarea unor asemenea lucrări să trezească interes pentru citirea și înțelegerea lor, e necesar ca lectorul, care conduce cercul, să aleagă cu grijă materialele, să le prelucreze întîi pe acelea care sînt mai ușoare și gradat să ajungă la acelea care cer mai multe cunoștințe, să folosească materiale ajutătoare (planșe, fotografii etc.). De aceea, se recomandă ca bibliotecarul să urmărească cu atenție întocmirea planurilor de lectură în cadrul cercurilor de citit, alegerea lucrărilor sau a capitolelor celor mai importante. De asemenea, în cadrul cercurilor de cultură generală a căror temă este *Omul descoperă tainele naturii* se poate insista asupra problemelor care au contingență cu tematica consfătuirii.

Acțiunea cea mai importantă, premergătoare desfășurării consfătuirii, și care poate contribui la lămurirea problemelor neclare

pentru cititori, este seara de întrebări și răspunsuri.

Dacă s-ar pregăti de exemplu consfătuirea pe tema *Structura și dezvoltarea pământului*, pentru care s-au indicat în lista bibliografică lucrări ca: *Forma și alcătuirea pământului și Cîți ani are pământul* de Pop Emil, *Cu-tremurele de pământ* de Petrescu Gheorghe ș.a., înaintea consfătuirii propriu-zise se pot organiza seri de întrebări și răspunsuri pe marginea uneia din aceste cărți sau a unui grup de cărți care răspund la o problemă din tema consfătuirii. Răspunsurile trebuie să fie convingătoare și deci bine documentate. De multe ori, aceste răspunsuri însoțite de experiențe științifice, materiale intuitive (planșe, proiecții de diafilme etc.) lămuresc multe probleme al căror înțeles, teoretic, e mai greu de pătruns. Aceste demonstrații practice sub forma serilor de experiențe științifice pot fi organizate și detașat de seara de întrebări și răspunsuri. În acest caz e necesar ca bibliotecarul să informeze din timp pe directorul căminului cultural de acțiunile pe care vrea să le întreprindă pentru ca acesta să le cuprindă în planul său de muncă, să mobilizeze cei mai activi și pricepuți membri ai colectivului bibliotecii și căminului, să ceară sprijinul profesorilor de științe naturale, fizică, chimie și geografie. Experiențele efectuate, însoțite de o expoziție de cărți bine organizată pot contribui la trezirea interesului pentru lectura cărților respective.

Trebuie apreciată ca o inițiativă bună și ca o experiență pozitivă, acțiunea *O carte pe lună* întreprinsă de bibliotecile din regiunea Ploiești. Această acțiune permite bibliotecarilor ca timp de o lună, folosind toate mijloacele de răspîndire și popularizare a cărții, să pregătească o consfătuire cu cititorii pe tema acelei cărți. În acest fel cartea propusă să fie discutată în consfătuire, este popularizată nu numai în rîndul celor care vor participa la consfătuire, dar și în rîndul aceluia care dintr-un motiv sau altul nu vor fi prezenți.

Consfătuirea se poate desfășura în momentul în care bibliografia recomandată a fost citită și o serie de probleme au fost lămurite pe parcurs.

Pentru a asigura o amplă participare, este necesar ca bibliotecarul să ia toate măsurile prin care să informeze cititorii asupra datei consfătuirii, ora la care va avea loc, locul unde se va desfășura. Afișele, anunțurile și chiar invitațiile personale pot informa cititorii despre acțiunea care este pregătită. Conținutul unei consfătuirii cu cititorii îl formează tocmai cuvîntul acestora în jurul cărții sau a bibliografiei recomandate pentru tema stabilită.

Consfătuirea va fi deschisă printr-un scurt cuvînt introductiv care va enumera cîteva probleme importante, menite să stimuleze atenția și discuțiile participanților. După aceea, trebuie să urmeze cuvîntul participanților. Discuțiile purtate de aceștia să fie canalizate spre conținutul cărților citite, să reflecte, cu claritate cum și ce anume problemă s-a înțeles, de ce a trezit aceasta mai mult interes și ce învățăminte se pot trage. Din discuții se desprind unele concluzii pe care bibliotecarul sau profesorul care conduce consfătuirea trebuie să le rețină, insistînd în mod deosebit asupra importanței cunoașterii exacte, științifice a faptelor și fenomenelor din natură și societate. Prin exemple concrete din localitatea respectivă se poate demonstra influența bună pe care o au cărțile asupra mentalității oamenilor sau contrariu, ce rezultate proaste dă folosirea unor practici înapoiate sau interpretarea greșită a unor fenomene obișnuite și de mult explicate științific.

Din desfășurarea consfătuirii cu cititorii, bibliotecarul trebuie să desprindă acele probleme și aspecte care necesită în continuare o muncă de lămurire și de explicare științifică.

Consfătuirea propriu-zisă, cît și acțiunile care o preced, constituie un mijloc important de răspîndire a cărții de popularizare a științei și de educație științifică a oamenilor muncii.

Sfatul BIBLIOTECARULUI

La importante realizări politice și economice obținute de poporul nostru în munca entuziastă depusă pentru traducerea în viață a Directivelor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, contribuie și munca de răspundere a cărții în rîndurile muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din întreprinderi și instituții. Numărul cititorilor a crescut în mod firesc, s-a lărgit și rețeaua bibliotecilor sindicale, în Capitală ajungînd la 651 de biblioteci ale cluburilor și colțurilor roșii, 90 dintre acestea fiind deservite de bibliotecari salariați. Acestor biblioteci li s-au alocat sume bănești din ce în ce mai mari, fapt care a dus la îmbogățirea fondurilor lor de cărți cu publicațiile necesare pentru continuarea ridicării nivelului cultural, politic și profesional al cititorilor.

Pentru mai bună îndrumare a activității marelui număr de biblioteci sindicale din Capitală, s-a creat la începutul acestui an pe lângă Consiliul local al sindicatelor din orașul București un colectiv obștesc de bibliotecari denumit „Sfatul bibliotecarului”. El este format din 16 bibliotecari, cu bună pregătire politico-ideologică și de cultură generală, cu îndelungată experiență și frumoase rezultate în muncă, cum sînt tovarășii: Rozalia Antip, (Uzinele „23 August”), Elena Leșan (Uzinele „Semănătoarea”), Constanța Dragnea (Fabrica „Kirov”), Marcela Herescu (Uzinele „Tudor Vladimirescu”), Ionel Mircea (Clubul sindicatelor din învățămînt).

Sub directa îndrumare a Consiliului local al sindicatelor din Capitală, „Sfatul bibliotecarului” desfășoară o rodnică activitate de îndrumare la locul de muncă al bibliotecarilor sindicali în ceea ce privește munca cu cititorii și de organizare tehnică a fondului de cărți, de organizare a schimburilor de ex-

periență pentru generalizarea celor mai bune metode de muncă cu cartea etc. Fiecare membru al sfatului răspunde de activitatea unui anumit număr de biblioteci. Odată la două săptămîni, membrii sfatului se întrunesc, analizează activitatea desfășurată de fiecare în parte, stabilesc sarcinile și întocmesc planul de acțiune pentru perioada următoare. Lunar, cu bibliotecarii salariați se organizează conferințe tematice urmate de manifestări de masă-model, pregătite pe rînd de cîte unul din membrii sfatului. Așa de pildă, după conferința *Cartea politică, sprijin prețios în îndeplinirea sarcinilor mărețe trasate de cel de al III-lea Congres al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră* ținută de tovarășul Costin Ștefănescu, ziarist, bibliotecarii au participat la prezentarea model a cărții *Organizațiile de partid și școala*, pregătită de lucrătorii bibliotecii Clubului sindicatelor din învățămînt. După conferința *Munca cu cartea — formele și metodele ei* ținută de tovarășul Ștefan Gruia, directorul Direcției bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii, cîteva zile mai tîrziu, bibliotecarii au participat la o discuție literară pe marginea romanului *Bătălie în marș* de Galina Nikolaeva, prezentată de un colectiv de cititori ai bibliotecii clubului Atelierelor I.T.B. - Floreasca. Această discuție literară a stîrnit un viu interes în rîndul bibliotecarilor, fiind o formă a muncii de masă cu totul nouă. Ea are unele asemănări cu procesul literar, însă se deosebește de acesta prin aceea că de astă dată personajele nu se află la un proces, în fața unei instanțe de judecată, ci în cadrul unei ședințe în care se analizează în mod critic și autocritic atitudinea în muncă și în general toată activitatea personajelor cărții respective. Această formă — discuția literară — dă posibilitatea

luării unei poziții ferme, aparține față de unele abateri ale personajelor și în general este mai accesibilă maselor de cititori și mai simplu de organizat pentru bibliotecari.

O atenție deosebită a acordat „Sfatul bibliotecarului” din București îndrumării activității bibliotecilor pentru sprijinirea oamenilor muncii din întreprinderile bucureștene în realizarea angajamentelor luate în întrecerea socialistă în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului. În acest scop, în cadrul unui instructaj s-a recomandat bibliotecarilor sindicali să colaboreze mai strâns cu bibliotecile cabinetelor tehnice, să organizeze expoziții de cărți, recenzii și consfătuiri cu cititorii etc., pentru largă popularizare și difuzare a publicațiilor tehnice, menite să facă cunoscute procedeele tehnologice avansate spre a fi însușite și aplicate de muncitorii în producție.

Din planul de muncă al „Sfatului bibliotecarului” remarcăm câteva acțiuni în curs de pregătire cum sînt seriile literare: *Lupta partidului oglindită în literatură* și *Chipul eroului comunist în literatura contemporană* precum și o serie de conferințe, lecții și referate de specialitate ce se vor ține cu bibliotecarii.

Îmbunătățirea permanentă a muncii bibliotecilor sindicale din Capitală, ridicarea nivelului politic și ideologic, paralel cu adîncirea cunoștințelor profesionale, formarea unui nucleu de oameni entuziaști, crearea unei atmosfere de muncă pasionată pentru cuprinderea tot mai competentă a actualității noastre politice, economice și culturale — iată scopul „Sfatului bibliotecarului” din Capitală.

PROBLEME ÎN DISCUȚIE

ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR DE CASĂ

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECII
REGIONALE DOBROGEA

G. H. POPESCU

directorul Bibliotecii regionale Dobrogea

În numărul 3/1961 al revistei, am citit părerile tovarășului C. Gilea, director al Bibliotecii regionale din Iași, referitoare la modul de organizare și funcționare a bibliotecilor de casă. În această problemă, doresc să-mi expun părerile, pe baza experienței Bibliotecii regionale Dobrogea.

Încă din anul 1957, în orașul Constanța au fost organizate și funcționează 6 biblioteci de casă. În anul 1958, numărul bibliotecilor de casă a crescut la 56, pentru ca la sfîrșitul anului 1960 să ajungă la 120. Creșterea numărului bibliotecilor de casă a fost determinată de necesitatea cuprinderii cititorilor a cetățenilor din cartierele mai îndepărtate ale orașului și care, în unele cazuri, locuiesc la 7—8 km. de sediul bibliotecii regionale.

În baza indicațiilor Comitetului regional de partid, am trecut (începînd cu anul 1959) la organizarea bibliotecilor de casă pe circumscripții electorale. Aplicarea acestei forme noi de organizare, a îmbunătățit radical conținutul muncii cu cartea, deslășurată de bibliotecile de casă. Un sprijin deosebit de prețios l-am primit, în această direcție, din partea organizațiilor de partid din cartier și a comisiilor de femei din circumscripțiile respective.

Pentru a populariza bibliotecile de casă înființate, spre a fi cunoscute de toți cetățenii din oraș, presa locală a publicat numeroase articole despre activitatea acestora, iar stația de radioficare a organizat emisiuni despre bibliotecarele de casă frun-

tașe. Biblioteca regională a confecționat indicatoarele cu inscripția: *Circumscripția electorală nr. . . . Bibliotecă de casă*, care au fost așezate pe fațada caselor respective.

La înființarea bibliotecilor de casă, am ținut seama atât de nivelul de cultură generală pe care-l au responsabilii acestora, cit și de spațiul necesar unei activități susținute, întrucât am considerat că, în majoritatea cazurilor, munca cu cartea se va desfășura nu prin colportaj, ci mai ales prin împrumut de carte direct de la biblioteca de casă. Multe dintre bibliotecile noastre de casă, — ca cele conduse de Maria Solomon din cartierul „Coiciu“, Maria Neagu de la „Tăbăcărie“, Sofia Gheorghe de la „km. 5“ etc. — organizează cu regularitate la sediul lor: prezentări de cărți, recenzii și mai ales lecturi în grup.

Biblioteca regională Dobrogea a căutat să îmbine activitatea bibliotecilor de casă cu aceea a cercurilor de citit, organizate pe lângă bibliotecile de casă. Cunoscând planul de lectură al cercului de citit, bibliotecara de casă asigură materialele necesare pentru tematica respectivă, iar participanții la cercurile de citit împrumută de la bibliotecă cărțile recomandate de responsabilul cercului, care este — de obicei — un cadru didactic.

Ca în orice activitate, nivelul muncii desfășurate de bibliotecile de casă depinde mult de însușirea și conștiințozitatea cu care lucrează responsabilii acestora. În orașul nostru, majoritatea bibliotecilor de casă sînt deservite de femei casnice. Fiecărei bibliotecare de casă i se face un scurt instructaj asupra modului în care urmează să-și desfășoare munca, cum să-și țină evidența activității zilnice.

Ca și tovarășii de la Biblioteca regională Iași, organizăm și noi consfătuiri trimestriale cu bibliotecarele de casă, la care participă secretarul organizației de bază din cartier precum și președinta comisiei de femei. Majoritatea acestor consfătuiri constituie adevărate schimburi de experiență între bibliotecarele de casă, în cadrul cărora se împărtășesc cele mai bune metode.

Pe lângă consfătuirile trimestriale, biblioteca regională organizează periodic, la cite o

bibliotecă de casă, instructaje cu bibliotecile de casă pe cartiere. De asemenea, acordăm o atenție deosebită stimulării morale și materiale a bibliotecarelor de casă fruntașe. În fiecare trimestru se înmînează drapelele: „Cartier fruntaș în munca cu cartea pe oraș“, „Bibliotecă de casă fruntașă pe oraș“ și „Bibliotecă de casă fruntașă pe cartier“. Ca stimulent material, la sfîrșitul fiecărui an, Biblioteca regională Dobrogea acordă bibliotecarelor de casă evidențiate, premii în obiecte în valoare de cca. 2000—2500 lei.

Toate aceste măsuri ne-au ajutat ca în anul 1960 să îmbunătățim activitatea bibliotecilor de casă, mai ales pe linia creșterii indicelui de citire. (În față de 6 cit era în anul 1958). La îmbunătățirea continuă a muncii bibliotecilor de casă a contribuit și faptul că am reușit să realizăm o mai mare stabilitate a cadrelor.

Pentru a sprijini cit mai eficace activitatea bibliotecilor de casă, a fost înființată în cadrul bibliotecii regionale o secție specială, a cărei sarcină este îndrumarea acestor unități. Această secție dispune de un fond de cca. 10.000 volume cărți. O parte din cărțile noi achiziționate de biblioteca regională intră și la secția „Bibliotecă de casă“. Uneori facem o aprovizionare specială cu cărți pentru această secție, iar alteori din anumite titluri îi acordăm un număr de exemplare mai mare, ținînd seama de nivelul cititorilor de la aceste biblioteci. Astfel, cărțile axate pe teme: îngrijirea, creșterea și educarea copiilor, igiena publică, activitatea și viața femeilor sînt repartizate în primul rînd bibliotecilor de casă.

În articolul amintit mai sus, se arăta că bibliotecile de casă din Iași se aprovizionează cu cărți prin secția împrumut pentru mături a bibliotecii regionale. S-ar părea că în felul acesta bibliotecile de casă au la dispoziția lor un fond mai mare de cărți. În realitate, datorită frecvenței mari la secția împrumut pentru mături, cititorii bibliotecilor de casă sînt lipsiți de noutățile primite de bibliotecă sau le citesc cu foarte mare întîrziere. Părerea noastră este că lipsa unei secții aparte, care să dispună de un

fond propriu de cărți pentru bibliotecile de casă și a unor bibliotecari care în cadrul bibliotecii regionale să răspundă de aceste biblioteci, micșorează răspunderea pe care trebuie să o aibe biblioteca regională față de bibliotecile de casă, sub toate aspectele, inclusiv munca de îndrumare și control.

În orașul Constanța, bibliotecarele de casă vin la biblioteca regională ca să schimbe cărțile, în fiecare zi, între orele 8—11. După această oră, responsabilă secției „Biblioteci de casă” se deplasează în cartierele orașului pentru îndrumarea bibliotecilor de casă. La Iași, bibliotecarele de casă vin la biblioteca regională numai de două ori pe săptămână, pentru înprospătarea fondului de cărți. Și noi am încercat să micșorăm numărul de zile, destinate schimbului de cărți, însă nu am obținut rezultatele scontate. Cauzele sînt următoarele: bibliotecarelor de casă, care lucrează în mod voluntar, nu li se pot fixa reguli rigide privind frecvența reia bibliotecii regionale; limitarea numărului de zile pentru schimbarea cărților duce la aglomerarea bibliotecarelor de casă la termenele fixate, în biblioteca regională, bibliotecarul care răspunde de această muncă neputînd studia fondul de cărți restituit, schimbul de cărți între bibliotecile de casă fiind mult îngreunat. În situația noastră, bibliotecarul de la secția „Biblioteci de casă” are posibilitatea să analizeze cu grijă fondul de cărți restituit, să folosească acest fond pentru schimbarea cărților între bibliotecile de casă, chiar în cursul aceleiași zile.

La Iași problema îndrumării și a controlului, așa cum reiese din articolul publicat în revistă, este lăsată pe seama unui colectiv voluntar format din rîndurile bibliotecarelor de casă. La noi, în fiecare cartier, există un control efectuat de un membru al biroului organizației de partid, și președinta comisiei de femei, care urmărește, să vadă, dacă bibliotecara de casă a înscris cit mai mulți cititori, dacă a organizat acțiuni cu cartea în cadrul circumscripției, dacă a schimbat cărțile etc. Îndrumarea bibliote-

carelor respective, trebuie să fie făcută — după părerea noastră — numai de către biblioteca regională. În acest scop la secția „Biblioteci de casă” din cadrul Bibliotecii regionale Dobrogea, lucrează unul dintre cei mai pregătiți bibliotecari principali, care se deplasează zilnic la bibliotecile de casă dîndu-le îndrumările necesare.

Pentru intensificarea îndrumării bibliotecilor de casă, vom repartiza pentru a lucra în permanență la secția „Biblioteci de casă”, încă unul sau doi bibliotecari. În felul acesta responsabilul secției va avea posibilitatea să se dedice exclusiv muncii de îndrumare și control a acestor biblioteci, iar ajutoarele sale se vor ocupa numai de schimbarea cărților între bibliotecile de casă.

Este cunoscut faptul că bibliotecile de casă au rolul să antreneze cetățenii la lectura cărților, să le ușureze contactul cu cartea, cu biblioteca. Pe măsură ce cititorii se obișnuiesc cu cititul și își ridică nivelul de cultură generală, pretențiile lor pentru lectură cresc în așa măsură, încît biblioteca de casă avînd un fond mic de cărți nu le mai poate satisface decît parțial. Frecvența bibliotecii regionale de către acești cititori este însă îngreunată de faptul că locuiesc departe de sediul ei. Ținînd seama de această situație, considerăm că treptat *trebuie să organizăm în cartierele mai mari din oraș, biblioteci filiale deservite de un bibliotecar al bibliotecii regionale.* Aceste biblioteci vor trebui să funcționeze zilnic pentru public. În aceste cartiere, în mod firesc, numărul bibliotecilor de casă se va reduce, în schimb cititorii vor avea la dispoziție un fond bogat de cărți, îndrumarea lecturii lor se va îmbunătăți, iar bibliotecile de casă care vor mai funcționa în cartierele respective vor fi îndrumate și controlate de bibliotecarii bibliotecilor filiale.

Un lucru este clar pentru noi, anume acela că trebuie să facem totul pentru a atrage spre bibliotecă, în mod organizat cetățenii din cartierele îndepărtate ale orașului, folosînd cit mai mult și mai intens în acest scop bibliotecile de casă.

Me scriu CITITORII

UNELE PROBLEME ALE CLASIFICĂRII ZECIMALE PENTRU BIBLIOTECILE TEHNICE

În domeniul clasificării zecimale se poate afirma că cerințele bibliotecilor mici, în special a celor sindicale, au fost satisfăcute prin apariția ultimei ediții a lucrării: *Clasificarea zecimală pentru biblioteci, servicii de documentare și fișiere individuale de studiu*. Buc., ESIP, 1959. 160 p.

Nu același lucru se poate spune despre bibliotecile mari, specializate, care au rămas fără o clasificare zecimală corespunzătoare. Pentru a pune la îndemâna tehnicienților noștri o documentare cât mai completă și variată din domeniile care îi interesează, bibliotecile specializate trebuie să aibă materialul din domeniul de bază, ca și din domeniile înrudite, clasificat la cel mai înalt nivel. Institutul de Documentare Tehnică (I. D. T.) a editat o clasificare pentru bibliotecile tehnice, ceva mai extinsă, dar uriașele progrese ale științei și ale tehnicii moderne depășesc cu mult cadrul acestei lucrări. I.D.T.-ul, conștient de acest fapt, folosește pentru lucrările pe care le publică o clasificare mult mai extinsă decât cea pe care e editat-o. De aici rezultă o dificultate serioasă în munca de documentare a bibliotecilor tehnice mari. Astfel, biblioteca noastră, cu peste 26.500 volume, e nevoită să lucreze cu trei categorii de clasificare zecimală, cu o dezvoltare inegală a indicilor: clasificarea extinsă, precisă, a lucrărilor I.D.T.; clasificarea cu indici mai generali, editată de I.D.T. și clasificarea mult restrînsă, indicată de editurile noastre.

Pentru a scoate mai bine în relief consecințele acestei inegale dezvoltări a indicilor de clasificare, voi da un exemplu concludent. Avem de făcut o fișă a unui articol apărut într-o revistă străină, care nu indică nici o clasificare zecimală. Vom folosi pentru aceasta ediția I.D.T.-ului, clasificînd ca atare. După un timp oarecare, articolul amintit apare tradus într-unul din caietele selectivă ale I.D.T.-ului, avînd însă o clasificare extinsă, aprofundată, cu trimiteri și referiri. Așa dar vom avea două fișe complet diferite ale aceluiași articol și, ca urmare, vor ocupa locuri cu totul diferite în fișier, deși, în mod normal, ar trebui să se găsească o reverificare a fișelor întocmite, o extindere seacă una lîngă alta. Va fi deci necesară

a indicilor, implicit o muncă în plus. Iată de ce considerăm că e absolut necesar să se pună la dispoziția bibliotecilor tehnice, în continuă dezvoltare, o clasificare completă, extinsă la același grad ca cea folosită în prezent de I.D.T.

De asemenea, ar fi de dorit ca viitoarea ediție a clasificării extinse să nu înceapă cu clasa 6 Tehnică. Industrie. Agricultură., așa cum a procedat I.D.T. la ultima ediție, ci să cuprindă și clasa 5 Științe naturale. Matematică, din care fac parte materii de mare importanță pentru tehnicienii și inginerii noștri ca: fizica, matematica, chimia etc. Actuala ediție a clasificării zecimale prezintă această clasă foarte sumar, în linii mari, fără a pătrunde în adîncime, ceea ce împiedică o repartiție a materialului pe specialități cît mai precis conturate.

Avem certitudinea că această problemă a bibliotecilor tehnice va fi rezolvată cît de curînd în mod satisfăcător.

CAROL PETER

documentalist la Biblioteca tehnică
a Uzinelor „Electroputere”-Craiova

NOTA REDACȚIEI — Pentru a da un răspuns cît mai exact alît tovarășului Carol Peter, documentalist la Biblioteca tehnică a Uzinelor „Electroputere” din Craiova, cît și alît documentaliștii interesați în problemele organizării cataloagelor, redacția noastră s-a informat la Institutul de Documentare Tehnică (I.D.T.) pentru a cunoaște lucrările în curs de elaborare în acest domeniu.

Institutul de Documentare Tehnică a editat o serie de clasificări zecimale în cinci părți. Dintre acestea, ultima ediție a apărut în 1959 — Clasificarea zecimală pentru biblioteci tehnice. Partea a V-a. Index alfabetic pe noțiuni. Lucrarea a fost difuzată bibliotecilor tehnice din țară.

Tuturor bibliotecilor tehnice care întîmpină greutăți în clasificarea mai detaliată a unor anumite noțiuni, specifice uzinei respective, le recomandăm să ia legătură directă cu serviciul Schimb de experiență al I.D.T., de unde vor primi, la cerere, îndrumările necesare.

CALENDAR

1 IUNIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ PENTRU APARAREA COPILULUI. A fost instituită în 1944, potrivit hotărârii sesiunii de la Moscova a Federației Democratice Internaționale a Femeilor (F.D.I.F.), ca zi de luptă pentru pace, împotriva exploataării muncii copiilor, pentru învățământ și educație democratică.

— 85 de ani de la moartea marelui poet revoluționar bulgar HRISTO BOTEV (1848—1876). Inlăcărat patriot și internaționalist, dușman al naționalismului și cosmopolitismului, Hristo Botev a fost un revoluționar democrat consecvent. În creația sa poetică se îmbină în mod organic, realismul și romantismul revoluționar. Poezia lui Botev a jucat rolul unei mari forțe mobilizatoare în istoria mișcării revoluționare din Bulgaria. [*Antologia poeziei bulgare*. Buc., E.S.P.L.A., 1956. p. 11—24; *Hristo Botev, mare poet și erou național bulgar*. Din viața, ideile și opera lui. 1848—1876. Buc., (Asociația cultural-educativă a cetățenilor bulgari din R.P.R.), 1956. 67 p. + 8 foto].

★

3 IUNIE — 15 ani de la moartea lui MIHAIL IVANOVICI KALININ. (1875—1946) eminent activist al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, înțelept educator al poporului sovietic, a scris și a militat pentru educarea în spirit comunist a oamenilor sovietici, pentru formarea unei morale noi, socialiste. [Kalinin, M. I. *Despre educația comunistă*. Buc., Editura tineretului, 1960. 472 p. + 4 pl. + portr. aut.; Kalinin, M. I. *Sfaturi agitatorilor*. Buc., Editura politică, 1959. 120 p. (În ajutorul propagandistului și agitatorului)].

★

4 IUNIE — 90 de ani de când poetul muncitor francez EUGENE POTTIER (1816—1887) a compus celebrul imn proletar INTERNAȚIONALĂ. Astăzi, istoricul imn al lui Eugène Pottier este tradus în toate limbile și cunoscut de zeci de milioane de proletari. [*Lenin despre cultură și artă*. Buc., E.S.P.L.P., 1957. p. 152—153].

★

7 IUNIE — 140 de ani de la uciderea lui TUDOR VLADIMIRESCU (1780—1821). Insuflețit de un adevărat patriotism, a luptat pentru cauza poporului, pentru dreptate socială și pentru libertatea națională.

[Vezi: Călăuza bibliotecarului XIII (1960), 12 (dec.), p. 48].

★

11 IUNIE — Marea Adunare Națională a R.P.R. a votat legea naționalizării principalelor mijloace de producție. (1948).

★

13 IUNIE — 150 de ani de la nașterea lui VISSARION GRIGORIEVICI BIELINSKI (1811—1848). Filozof materialist și genial critic literar, Bielinski este părintele estelicii și criticii revoluționar-democrate. Operele literare și critice ale lui Bielinski au avut o covârșitoare importanță pentru dezvoltarea literaturii ruse. Prin articolele sale despre Pușkin și prin alte lucrări de critică literară, Bielinski a pus bazele istoriei literaturii ca știință în Rusia. [*Lenin despre cultură și artă*. Buc., E.S.P.L.P., 1957. p. 72; *Istoria filozofiei*. Vol. 2. Buc., Editura științifică, 1959. p. 221—236; *Literatura clasică rusă tradusă în limba română*. Indice bibliografic de recomandare. Buc., Editat de B.C.S., 1960. p. 1, 30—32].

45 — 45 de ani de la singeroasa reprimare a demonstrației muncitorilor din Galați care manifestau pentru pace (1916). Politicii imperialiste și propagandei duse de burghezie și moșierime, care au determinat participarea României la primul război mondial, proletariatul i-a opus lupta sa revoluționară. În anii 1914—1916 s-au desfășurat puternice manifestații și greve împotriva războiului imperialist. Cea mai mare manifestație a fost cea de la Galați din 13 iunie 1916, când mij de muncitori au protestat cu hotărâre împotriva pregătirilor pentru împingerea României în război.

★

14 IUNIE — 75 de ani de la moartea lui ALEXANDR NIKOLAEVICI OSTROVSKI (1823—1886). Numele lui A. N. Ostrovski ocupă un loc de frunte în literatura rusă și universală. El a scris aproape cincizeci de piese originale — drame și comedii — în care se oglindesc pe larg și în toată diversitatea lor, principalele procese și fenomene ale vieții sociale și ale moravurilor din Rusia celei de a doua jumătăți a secolului al XIX-lea, precum și trăsăturile caracteristice ale luptei sociale din acea vreme. [*Literatura clasică rusă tradusă în limba română*. Indice bibliografic de recomandare. Buc., Editat de B.C.S., 1960. p. 37—39].

15 IUNIE — *A murit marele nostru poet MIHAIL EMINESCU* (1850—1889). [Vezi: *Căluza bibliotecarului*, XIII (1960), 12 (dec.). p. 47].

18 IUNIE — *25 de ani de la moartea marelei scriitor MAXIM GORKI*. (1868—1936). Apariția lui Gorki în literatură a marcat începutul unei epoci noi în literatura universală. Continuator al marilor tradiții democratice ale literaturii ruse, Gorki a deschis totodată o cale nouă în dezvoltarea literaturii, fiind un autentic inovator revoluționar. Lui Gorki i-a revenit cinstea de a fi promotorul realismului socialist în literatură. [Gorki, M. *Mama*. Roman. Ediția a 4-a. Buc., Editura pentru literatură universală, 1961. 440 p.; Gorki, M. *Opere*. Vol. 1—17. Buc., Cartea rusă și E.S.P.L.A. Cartea rusă, 1954—1960; Gorki, M. *Copilăria. La stăpini, Universitățile mele*. Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1960. (Biblioteca pentru toți, 21, 22, 23); Gorki, M. *Pepe și alte povestiri*. Buc., Editura tineretului, 1960. 40 p. (Înșiră-te mărgărite); *Clasicii literaturii ruse*. Buc., Cartea rusă, 1956. p. 451—483; Makarenko, A. S. *Povestiri și schițe. Articole despre literatură*. Corespondență cu Maxim Gorki. Buc., Editura de Stat didactică și pedagogică, 1959, 432 p.].

— ZIUA AVIAȚIEI R. P. ROMINE.

19 IUNIE — *70 de ani de la moartea lui MIHAIL KOGALNICEANU* (1817—1891).

scriitor, istoric și om de stat progresist, militant pentru împlinirea unității naționale. Sfetnicul lui Al. I. Cuza, alături de care a luptat pentru împroprietărirea țăranilor, secularizarea averilor minăstirești, abolirea pedepselor corporale etc. [Hincu, Dumitru. *Kogălniceanu*. Buc., Editura tineretului, 1960. 316 p. (Colecția „Oameni de seamă”); Kogălniceanu, M. *Discursuri parlamentare din epoca Unirii*. 29 septembrie 1857—14 decembrie 1861. Buc., Editura științifică, 1959, XVII+424 p.+1 f. portr.].

20 IUNIE — *INTRE 20—25 IUNIE 1960 AU AVUT LOC LUCRĂRILE CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN*. [Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român — 20—25 iunie 1960. Buc., Editura politică, 1961. 750 p.].

24 IUNIE — 40 de ani de la cel de-al III-lea Congres al Internaționalei Comuniste (22 iunie — 12 iulie 1921). În centrul atenției Congresului au stat probleme de tactică.

29 IUNIE — *45 de ani de la moartea marelei pictor român ȘTEFAN LUCHIAN* (1858—1916). [Vezi: *Căluza bibliotecarului*, XIV (1961), 1 (ian.), p. 46].

30 IUNIE — *ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI*. Zi închinată învățătorilor și profesorilor, unul dintre cele mai numeroase detașamente ale intelectualilor legați de popor.

VĂ RECOMANDĂM

V. I. Lenin — *Biografie*. Buc., Editura politică, 1961. 600 p.

Lucrarea ne înfățișează viața și activitatea lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător și învățător al proletariatului internațional, întemeietorul P.C.U.S. și al Statului sovietic.

Primele capitole ale cărții ne prezintă copilăria, adolescența și începutul activității revoluționare ale lui V. I. Lenin. Devenind încă de la începutul vieții sale un adept convins al învățaturii marxiste, Lenin îmbina cunoștințele sale teoretice cu o vie și intensă activitate în rândurile maselor de muncitori din Petersburg și din alte centre mun-

citorești, precum și în rîndul celor condamnați și deportați împreună cu el în Siberia de către autocrația țaristă pentru activitate revoluționară. Cartea ne vorbește apoi despre lupta neobosită dusă de V. I. Lenin pentru crearea unui partid de tip nou al clasei muncitoare cu adevărat marxist, consecvent, revoluționar pînă la capăt, înarmat cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății omenеști.

Alte capitole din lucrare tratează activitatea desfășurată de V. I. Lenin pentru apărarea partidului și a ideologiei sale marxiste împotriva reformismului, oportunismului și

altor curente antimarxiste, dezvoltarea crea-
toare de către V. I. Lenin a teoriei marxiste
în condițiile noii epoci istorice: epoca im-
perialismului și a revoluțiilor proletare, epoca
trăcerii de la capitalism la socialism și a
construirii societății comuniste.

O mare parte din lucrare se referă la
activitatea deslășurată de V. I. Lenin
pentru pregătirea și înfăptuirea Marii Revo-
luții Socialiste din Octombrie, pentru consti-
tuirea și continua întărire a Statului sovietic,
primul stat al oamenilor muncii din lume,
despre munca lui în perioada intervenției
militare și a războiului civil, pentru mobili-
zarea maselor în vederea apărării puterii
sovietice împotriva dușmanilor interni și ex-
terni.

Ultima parte a lucrării este consacrată
neobositei munci deslășurată de Lenin pînă
în cea din urmă clipă a vieții sale pentru
refacerea economiei Statului sovietic, pentru
fundamentarea căilor de urmat în vederea
asigurării victoriei în construirea socialismu-
lui și a comunismului. Ne este prezentată
consecventa luptă a lui V. I. Lenin pentru
pace și prietenie între popoare, pentru co-
existență pașnică între țări cu sisteme social-
politice diferite, principii care stau la baza
politicii externe de pace a Statului sovietic
încă de la înființarea sa și constituie și azi
temelia politicii externe a întregului lagăr
socialist.

Lucrarea ne relevă figura luminoasă a lui
V. I. Lenin îndrumătorul oamenilor muncii
de pretutindeni, mare teoretician și conducă-
cător revoluționar. De o proverbială modestie,
exigent față de sine și față de cei din jur,
întruchipare vie a disciplinei de partid și a
spiritului de organizare, V. I. Lenin a fost
un genial om de știință și om politic care
și-a închinat viața unui singur și nobil țel
— lupta împotriva oricărei asupri și ex-
ploatare, lupta pentru socialism și comunism.

Indreptar la Operele lui V. I. Lenin. 2
volume. Buc., Editura politică 1961.

crarea scoate în evidență genialele idei leni-
niste cu privire la căile de construire a so-
cialismului și a comunismului, despre miș-

carea muncitorească și comunistă internațio-
nală, despre problemele păcii și ale coexis-
tenței pașnice dintre țările cu sisteme social-
politice diferite etc.

Partea a doua cuprinde indicele alfabetic
al lucrărilor lui V. I. Lenin, lista pseudoni-
melor lui V. I. Lenin, indicele lucrărilor lui
K. Marx, Fr. Engels și V. I. Lenin mențio-
nate și citate de V. I. Lenin în operele sale,
un indice de nume, un indice de publicații
periodice, un indice de denumiri geografice,
un indice de opere literare și de lucrări cri-
tice literare, proverbe, zicale, expresii plastice
folosite și menționate de V. I. Lenin.

Acest îndreptar este menit să ajute citito-
rului în studierea operelor leniniste, el re-
prezintă o călăuză prețioasă pentru toți cei
care studiază operele nemuritoare ale lui
V. I. Lenin.

LURIE, A. I. *Figuri de militanți ai Co-
munei din Paris.* Buc., Editura politică, 1961.
452 p.

„Parisul muncitorilor, cu Comuna lui — scria Karl Marx în *Războiul civil din Franța* — va fi în veci sărbătorit ca vestitorul glorios al unei societăți noi. Numele martirilor lui sînt gravate în marea inimă a clasei muncitoare”. Și într-adevăr masele muncitoare din întreaga lume prețuiesc realizările și învățămintele Comunei.

Cartea lui A. I. Lurie constituie o prezen-
tare vie, caldă și dinamică a vieții și acti-
vității unora dintre militanții Comunei, cu
marile merite pe care le-au avut, dar și cu
limitele și greșelile lor.

Autorul se fixează asupra a 12 figuri de
luptători ai Comunei: Louis Eugène Varlin,
conducător al proletariatului francez în epo-
ca respectivă, martir al Comunei; Léo Fran-
kel, revoluționar ungur, ministru al muncii
în primul guvern muncitoresc; Auguste Ser-
raillier, Theophile Charles Ferré, Raoul Ri-
gault, procuror general al Comunei, — Gus-
tave Flourens, om de știință care a luptat
pentru revoluția proletară — Charles De-
lescluze, Louise Michel — vestita „fecioară
roșie din Montmartre”; Jaroslav Dombrow-
ski și Walery Wroblewski reprezentanți ai
cercurilor democratice poloneze care s-au
alăturat luptei comunarilor; Elizaveta Dmi-
trieva și Ana Vasilievna Korvin-Krakovs-
kaia, femei ruse care au îmbrățișat cu en-
tuziasm cauza proletariatului francez.

Prezentînd aceste figuri luminoase, A. I. Lurie schițează în același timp cadrul în care au trăit și acționat, condițiile de ordin economic și social-politic ale vremii, frământările și tendințele din mișcarea muncitorească franceză și internațională. Inserarea în volum a unor portrete de militanți comunaři de diferite naționalități, evidențiază o trăsătură fundamentală a comunei — caracterul ei internațional. În ansamblul lor, capitolele cărții reconstituie în fața cititorului întregul tablou al unei importante epoci din istoria mișcării muncitorești internaționale, a condițiilor în care s-a desfășurat lupta eroicilor proletari din Paris care — așa cum arăta Marx — pentru prima oară în istorie „au înțeles că este datoria lor cea mai înaltă și dreptul lor absolut să se constituie stăpîni ai propriei lor soarte și să preia puterea de stat“.

CAMILAR, EUSEBIU. *Nopti udeștene*.
Buc., E.S.P.L.A., 1960, 168 p.

Cele douăzeci de povestiri, scurte mai toate, adunate în volumul *Nopti udeștene* evocă în majoritatea lor, diferite aspecte ale satului natal. Udești, unde autorul a văzut lumina zilei.

Povestiri ca: *Mama Bădița*, *Constantin*, *Tinta albă*, *Mănoașche al nostru*, *La coasă*, *Toader*, *Căpățîne* și

învie sub forma unor emoționante amintiri, anii copilăriei chinuite de foame și mizerie de care au avut parte copiii săracilor din satele Romîniei burghezo-moșierești. Pagini pline de amărăciune povestesc despre truda zadarnică a țăranilor exploatați pînă la sînge, care munceau din greu pe pămînturile boierului pentru un codru de piine.

Partea a doua a cărții adună sub titlul *Aminirile lui Pilat Dragoman* povestiri ca: *Soborul netrebnicilor*, *Tunetul*, *Drepturile*, *La Sulita*, *Lupoaița*, *Ochi...*, *Rîndunica*, *Iubirea*, *Pustietăți* și *Zîmbetul*, care evocă înfîmplări din anii războiului, ororile și nenorocirile pe care le-a semănat urgia lui în lumea sărăcimii satelor, exprimînd în același timp, dorința de pace a oamenilor simpli, credința lor într-o viață mai bună.

„Peste tristețe aminiri din satul de demult, geniul creator al poporului ridică monumente. Mă uit de pe culmea anilor, drept spre soare, portalul cel mare al viitorului“ — așa își încheie Eusebiu Camilar cartea.

exprimînd prin aceasta, încrederea neclintită în forța poporului, astăzi liber și stăpîn pe bogățiile patriei sale.

POP, SIMION. *Afișe de bal*.
Nuvele. Buc., E.S.P.L.A., 1960, 208 p.

Ultimul volum al tînrului prozator Pop Simion, este o culegere de nuvele despre oamenii din nord-vestul țării, a căror viață se desfășoară în strînsă legătură cu o serie de împrejurări istorice importante.

Avînd o tematică variată, nuvelele oglîndesc desfășurarea evenimentelor de la

lupta comuniștilor din ilegalitate pentru o viață fericită (*Afișe de bal*) și pentru eliberarea patriei de sub teroarea hitleristă (*Parașuta*, *Hulpe*, *Scară la cer*, *Căteaua*) pînă la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii în zilele noastre (*Pasca*, *Grăd*, *Darida*). Ionică Ciulean din *Afișe de bal* este un tînăr muncitor, șoferul directorului unei mari întreprinderi capitaliste. Discuțiile cu cazangiu Șuta — comunist ilegalist, citirea unui manifest al partidului, îl fac să înțeleagă că el este „fiul clasei muncitoare“ și se pregătește „să schimbe fața lumii“, intrînd alături de cazangiu în coloana largă a muncitorilor greviști. Nuvelele care evocă împotrivirea și ura țăranilor maramureșeni față de hitleristii cotropitori sînt remarcabile. Tomoiagă Hulpe (din nuvela *Hulpe*) țăran sărac, după ce cunoaște un prizonier sovietic, fugit de sub escortă, trece la acțiuni directe împotriva fasciștilor, eliberînd printr-un gest de eroism pe răzvrătiții satului întemnițați de autorități și care-și așteptau sentința. În locul lor, Hulpe va merge la moarte cu fruntea sus, convins că a procedat bine și că va fi răz bunat.

În nuvela *Darida*, gestul umanitar al comuniștilor, ce îi salvează soția de la moarte, îl convinge pe Gheorghe Berinde să intre în colectivă.

Dintre alte profiluri bine creionate se impun cazangiu Șuta, comunist ilegalist, Pavel Porumb, reprezentativ pentru tineretul nostru nou și în special Darida, primul secretar al unui raion de partid.

Noul volum al scriitorului Pop Simion demonstrează din nou talentul viguros al creatorului lui, participarea sa entuziastă la avîntul constructiv general al țării noastre.

LUCRĂRI

ÎN CURS DE
APARIȚIE

BENADOR, URY. *Magazinul „La Gablonz”*.

Profund realist și bogat în idei, romanul *Magazinul „La Gablonz”* al scriitorului Ury Benador este o operă literară remarcabilă. Inspirat din viața evreilor săraci pe care autorul o cunoaște cum nu se poate mai bine, precum și din viața de huzur și compromisiuri a burgheziei evreești, romanul nu-și limitează totuși perspectiva la hotarele strâmte ale uliței evreești. În acest cadru, cu specificul lui, este reflectat întregul progres social-politic desfășurat în țara noastră într-o perioadă istorică dintre cele mai frământate, în care au avut loc mari bătălii de clasă care au pregătit și au dus la eliberarea României de sub jugul fascist, la cucerirea puterii de către clasa muncitoare în frunte cu partidul ei.

Prin acest roman, Ury Benador realizează o demascare necruțătoare a unghiilor dintre cele mai otrăvite și primejdioase teorii ale naționalismului burghez, cunoscută teorie a așa-zisei „unități naționale” deasupra antagonismelor de clasă.

Subliniind cu trăsături puternice chipul hidos al burgheziei din România burgheză-moșierească, se conturează și mai limpede ideea cuprinsă în roman că „în sinul fiecărei națiuni trăiesc două națiuni”, că teoria „unității naționale” în vremea capitalismului este o vorbă goală, că în sinul evreimii, n-a fost „unitate națională” ci o profundă luptă de clasă.

★

SĂLCUDEANU, PETRE. *Front fără tranșee*.

Romanul tinărului prozator Petre Sălcudeanu — prin care acesta debutează ca romancier — surprinde momente semnificative

din lupta pentru dezvoltarea agriculturii socialiste. Eroii cărții, în fruntea cărora se află comuniștii, sînt angajați în lupta pentru întărirea economică și organizatorică a unei gospodării agricole colective. Acțiunea se petrece în zilele noastre în plin proces de consolidare economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective și în plin avînt al extinderii sectorului socialist în agricultură. În satul Gligan urmează să se desfășoare și să se încheie acest proces: tot satul să devină o mare familie a colectivităților. Cele două tabere care se înfruntă sînt reprezentate pe de o parte Zolovie, președintele gospodăriei și alți cîțiva colectivști, tributari dorinței de parvenire, iar de cealaltă parte de Lică, secretarul de partid din Gligan, țărani colectivști și țărani individuali care ajungînd la înțelegerea necesității intrării lor în gospodărie sînt gata să lupte cu devotament și cinste pentru cauza colectivului. Satul contemporan apare ca o imagine vie și puternică a uriașelor transformări pe care le trăiește țărănimea muncitoare eliberată pentru totdeauna din robia moșierească și stăpînită pe destinele sale.

★

ȚIC, NICOLAE. *Anii tineri*.

Acțiunea noului roman al tinărului prozator Nicolae Țic se desfășoară în lumea muncitorilor petrolști. Eroul principal al romanului *Anii tineri* este un tinăr petrolist, capabil, dornic să-și valorifice multiplele sale aptitudini într-o viață de muncă cinstită.

Autorul scoate în evidență, povestind viața eroului său, condițiile noi create de regimul nostru democrat-popular oricărui tinăr muncitor, posibilitatea de a-și însuși o pregătire profesională temeinică, de a-și valorifica și desăvîrși capacitățile spirituale.

EXEMPLARUL 2 LEI